

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάται λεπτῶν 10

*Εν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα χρυσῷ 15.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΗΑ

Ὦ! μὴ σκιαθῆτ' εἰσαγγελεῖς,
Κλητῆρες κ' ἀστυνόμοι
Ἀπόφασι μὴ βγάζετε
Δρακόντειον ἀκόμη,
Δὲν εἶναι γιὰ κατὰσχεσι
Κι' αὐτὸ τὸ ποίημά μας,
Εἶναι μονάχ' ἀναφορὰ
Ἀπλῆ στὸ βασιλῆα μας
Καὶ νά την: — Ἄκου, βασιλῆα,
Μιά μας φωνὴ ποῦ βγαίνει
Ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια μας
Θερμὴ καὶ πονεμένη,

✠
Γιὰ τὴ μεγάλη σου γιορτῆ,
Τὸν κόσμον θὰ χαλάσουν,
Ὡς καὶ τῆς κούνιας τὰ μωρὰ
Σ' αὐτήνα θὰ γιορτάσουν,
Θὰ γείνουν ὕμνοι, βασιλῆα,
Καὶ τὰ οὐὰ οὐὰ των,
Νὰ φάλουν τὴ λαμπρὴ γιορτῆ
Κι' αὐτὰ τοῦ βασιλῆα των,
Καὶ ὅλο τὸ ρωμείο
Τὰς ἑορτὰς ἐγκρίνον
Ζήτω θὰ κράξη σήμερα
Ὁ Βασιλεὺς Ἑλλήνων.

✠
Κι' ἡ πεινασμένη Ἠπειρος
Κι' ἡ ματωμένη Κρήτη
Κι' ἀπ' τῆς Χειμάρρας τὰ βουνὰ
Κι' ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη,
Κι' ἀπὸ τὸ γέρο Ἐλυμπο
Κι' ἀπ' τὰ Ψαρά, τὴ Χιὸ
Κι' ἀπὸ τὴν Κύπρο πῶπεσε
Σ' ἐγγλέζικο στοιχειό,
Κι' ἀπὸ τὴ Ρόδο, τ' Αἰθαλί,
Τὴ Θράκη καὶ τὴν Πόλι
Περβόλι ποῦ τὸ πιθυμοῦν
Τὸ λαχταρίζουν ὅλοι,
Κ' ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντά μας
Κι' ἀπ' τὴ Μικρὰν Ἀσία
Κι' ἀπὸ τὴ Σμύρνη καρτεροῦν
Σὲ σένα τὸ Μεσσία,

Ποῦ βασιλεύεις εἴκοσι
Καὶ πέντε χρόνια τώρα,
Χωρὶς νὰ ποῦνε ἔστὴ σκλαβιά
« Ἀντίο Λεονώρα! »
Ὡς πότε θὰ τὸν καρτεροῦν;
Δὲ ξέρομε κ' οἱ δύο μας,
Κι' ἐλεύθεροι ἴστὴ λευθεριά
Χαιρόμαστε τὸ βίό μας.

✠
Ἄκου με τώρα, βασιλῆα,
Δὲν πάει νὰ γιορτάζης
Καὶ σὺ κ' ἐμεῖς ὅσῳ Τουρκιά
Δὲ σφάζομε, δὲ σφάζεις.
Πὲς τοῦ λαοῦ σου: Αἰ! παιδιὰ
Σὰς ἔχω ἴστην ἰαργιά μου
Καὶ σ' ὅσα θὰ ξοδεύσετε
Προσθέτω καὶ δικὰ μου
Νὰ πάρωμ' ἓνα δυνατὸ
Θωρακωτὸ μεγάλο
Νὰ μὴν κοτῆ νὰ μᾶς παιῆ
Ὡς κ' ὁ Κεμάλ τὸν κάλο
Κι' ἄς λείψουν ἡ γιορταῖς, παιδιὰ,
Δὲν πάει νὰ γιορτάζω,
Ἐν ὅσῳ Κούρκους μοναχὰ
Καὶ ὄχι Τούρκους σφάζω.

✠
Ἔτσι νὰ ζήσης, βασιλῆα,
Κι' ὁ Ραμπαγάς ἀκόμα
Σοῦ τάζει τότε ἔστ' αὐλικό
Νὰ ροβολήση κόμμα,
Ἐλεύθερα τὸ φύλλο του
Νὰ περπατῆ ἐστὴν πιάτσα
Χωρὶς ποτε νὰ φοβηθῆ
Τὰ νύχια τοῦ Γαλιάτσα.

✠
Αἰ! Βασιλῆα θὰ κάνωμε,
Τί λές; μπέσα γιὰ μπέσα;
Ἢ θὰ μὲ χώσης ἀξαφνα,
Γαλιάτσα, παραμέσα;

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ "ΡΑΜΠΑΓΑΣ,"

7,000 φύλλα

Γουλιέλμος Χριστιανός.

Αον

(α) Σ. Ρ. Ένεκα τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον παραραμαζιῶν, ἀναδημοσιεύομεν τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ κ. Ρόκκου Χοϊδά.

Τῆ 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1862, μετὰ τὴν τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Κύθου κατὰ τὸν Φεβρουάριον, τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1862 ἀποτυχίαν τῆς τε Λαϊκῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς πανηγυρικῆς ἐξερέσεως, εἰς ἀγαθός, ἀλλ' αὐταρχικὸς βασιλεὺς, ὁ Ὁθων, οὗ ὁ πατὴρ Λουδοβίκος, ποιητὴς ἐστεμμένος, καὶ ἔψαλε, καὶ εἰργάσατο, καὶ ἐκθύμως τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πολυδάκρυ καὶ πολυστένακτον ἀγῶνα συνέδραμε, τὸ ἔδαφος τῆς Παλλάδος πόλεως εἰς αἰὲ κατελίμπανε, δάκρυα καὶ αἵματι περιρρέομενος, ἔνεκα τῆς τοῦ σφαλεροῦ παρελθόντος καὶ τῶν κατ' αὐτὸ ἁμαρτηθέντων πικρὰς ἀναμνήσεως.

«Ἐν Ἄδου οὐκ' ἔστι μετάνοια!»

Προσωρινὴ κυβέρνησις ἐκ τοῦ Δημητρίου Βούλγαρη, τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη καὶ τοῦ Βενιζέλου Ρούφου συνεχροτεῖτο.

Εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἐδῶλια ὁ Ἐπαμινώνδας Δεληγεώργης, ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνοῦρος, ὁ Τάτσης Μαγγίνας, ὁ Δημήτριος Μαυρομιχάλης, ὁ Θρασύβουλος Ζατμης, ὁ Ἀδαμάντιος Διαμαντόπουλος, ὁ Δημήτριος Καλλιφρονᾶς καὶ ὁ Βασίλειος Νικολόπουλος ἀνεθιβάζοντο.

Τὰ τῆς πατρίδος οὐ καλῶς, ἔνεκά τινων πολιτευομένων καὶ τὰ τῆς πατρίδος κυβερνῶντων, οἵτινες περὶ τῆς Ἀρχῆς καὶ οὐ περὶ ἀρχῶν ἐρίζοντες εἰς τὴν ἐσχάτην παραφροσύνην περιήχθησαν, ἔβαινον.

✦

Ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐρις τὴν 9ην Φεβρουαρίου τοῦ 1863 προεκάλεσε, καὶ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα, αἷμα φιλόπολι, αἷμα ἀγνόν, αἷμα ἀδολον ἐχύθη!

Ἐκ τοῦ χυθέντος τούτου αἵματος οὐχ ἡ ἐλευθερία, οὐχ ἡ ζωὴ τῆς πατρίδος ἀνεβλάστησαν, ἀλλ' ἡ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς ἐριζόντων ἐγωϊστικὴ τάσις κατεδείχθη καὶ οἱ τῆς τάσεως ταύτης ἐγωϊστικοὶ σκοποὶ ἐπληρώθησαν!

Τάλαινα Ἑλλάς! Τὰ τέκνα σου τὰ Σὰ μητρικὰ στέρνα ἀσπλάγγως καὶ σκληρῶς πλήττουσι! Τὰ στέρνα, τὰ φιλόστοργα στέρνα, δι' ὧν καὶ ἐγαλούχησας, καὶ ἔθρεψας καὶ φιλοστόργως ζῶν καὶ ὑπαρξίν ἔδωκας, σπαράττουσιν!

Ἄγνώμονα καὶ ἀστοργα τέκνα!

Αἱ ἀραὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν λοιπῶν εὐγνωμόνων καὶ φιλοστόργων τέκνων τῆς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας κακούργου κεφαλῆς!

Οἱ ἀπὸ τῆς 9ης Φεβρουαρίου τοῦ 1863 ἄχρι τῆς 18ης Ἰουνίου τοῦ 1863 τὴν Πατρίδα κυβερνήσαντες, οὐ καλῶς, οὐδὲ συνετῶς τούτην ἐκυβέρνησαν.

Ἡ κακὴ καὶ ἡ ἀσύνητος τούτων κυβέρνησις καὶ ἡ τῶν ἐκτὸς ταύτης ἐνίων περὶ τῆς ἐξουσίας ἐρίζοντων, καὶ ἐρίζοντων μανιωδῶς, τὰς φρικώδεις καὶ ἀπαιτίους τῆς 18, τῆς 19, τῆς 20 καὶ τῆς 21 Ἰουνίου τοῦ 1863 ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ

αἷμα, τὸ ἀθῶον, τὸ ἅγιον αἷμα τῶν ἀδολῶν τέκνων τῆς Πατρίδος οὐχ ὑπὲρ ταύτης, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς παραφρονούντων, ἔρρευσε! Τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, τὰ δώματα καὶ τοὺς κήπους, τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς ἐξώστας τῆς ἀλλοτε μὲν ἐνδόξου καὶ μεγίστης, νῦν δὲ ἀδόξου καὶ σμικροτάτης πόλεως τῆς Παλλάδος εἰς ἐρυθροὺς μετέβαλε, καὶ τὰς οἰμογὰς τῶν μητέρων καὶ τοὺς θρήνους τῶν πατέρων, τοὺς ὄλοφους τῶν ἀδελφῶν καὶ τὰ δάκρυα τῶν συγγενῶν, τὴν θλίψιν τῶν φίλων καὶ τὰς ἀράς τῶν ἀφιλοκερδῶν πολιτῶν, ἰδικὴν κεραυνοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν αἰσχίστων πολιτικῶν κερδοσκοπῶν ἔπεμψεν!

✦

Ἡ 22 τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1863 ἀνέτελλε καὶ νέα κυβέρνησις ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐξελέγετο Πρόεδρος ἔχουσα τὸν Βενιζέλον Ρούφον.

Πῶς ἡ κυβέρνησις ἐκείνη εἰργάσατο ἱστορικὸς ἀπαθῆς καὶ ψυχρὸς, ἀμερόληπτος καὶ κριτικὸς κρίνει τε καὶ ἱστορήσει.

Ἐγὼ περὶ ταύτης οὔτε κρίνω, οὔτε ἱστορῶ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀθανάτου Dante «non ragions di Lei, ma guardo passo».

Τλήμων Ἑλλάς! Οἷας καὶ ὅπως ἔτι συμφοράς καὶ ταπεινώσεις, ἔνεκα τῶν ἀστόργων καὶ τῶν ἀσπλάγγων, τῶν ἀσεβῶν καὶ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς μανιωδῶς ἐρίζοντων τέκνων Σου, ὑποστήσει!

«Οὐ γὰρ ἤδεσαν τὴν ἐξουσίαν, ἧς πάντες εὐχονται τυχεῖν, ὡς δύσχορητος ἐστίν, οὐδ' ὡς παραφρονεῖν ποιεῖ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις, ταῖς ἐρᾶν μὲν αὐτῶν ποιούσαις, τοὺς δὲ χρωμένους ἀπολλοούσαις».

Ἦ ἀμάθεις τῆς ἐξουσίας εὐχέται!

Ἦ παράφρονες τῆς ἀρχῆς ἐρασταί!

Ἦ ἀπειροὶ τῆς ἐταίρας ἀσελγεῖς εἰδωλολάτραι!

Ἡ ἐξουσία τὸν νέον εἰς γέροντα μεταβάλλει· τὸν υἱὰ εἰς ἀσθενῆ· τὸν εὐφυᾶ εἰς ἀφυᾶ· τὸν κοιτικὸν εἰς ἄκριτον· τὸν ἀγαθὸν εἰς πονηρὸν· τὸν ἠθικὸν εἰς ἀνήθικον· τὸν δίκαιον εἰς ἀδίκον· τὸν ἐνάρετον εἰς φαῦλον· τὸν φιλόπολιν εἰς μισόπολιν· τὸν σοφὸν εἰς ἁμαθῆ· τὸν γενναῖον εἰς δειλόν· τὸν ἀνδρεῖον εἰς ἀνανδρον καὶ τὸν φιλόανθρωπον εἰς μισάνθρωπον.

Ἦ ἐξουσία! Ἀσελγῆς καὶ ἀκόλαστος ἐταῖρα τοὺς φιλοῦντας σε εἰς τοσοῦτον ἀσελγείας καὶ ἀκολασίας περιάγεις, ὥστε ἀδυνατοῦσιν, ἀνευ ἐρυθθήματος κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ βίου των στιγμᾶς, τοῦ παρελθόντος αὐτῶν ν' ἀναμνησθῶσιν!!!

✦

Αἱ τῆς 9 Φεβρουαρίου καὶ τῆς 18, τῆς 19, τῆς 20 καὶ τῆς 21 Ἰουνίου τοῦ 1863 τραγικαὶ σκηναὶ εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀπελπισίαν περιήγαγον τοὺς ἀπλουστέρους καὶ τοὺς περὶ τῶν καινῶν ἀδολῶς μεριμνῶντων.

Ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ ἀπελπισία, σύμβουλοι μωροί, τὴν γλῶσσαν παραλύοντες καὶ τὸν νοῦν σκοτάζοντες, παρήγαγον τὴν φροβερὰν σκέψιν καὶ τὴν ἀπέλπιδα κραυγὴν «παιδιά διαλέξατε βασιλῆα καὶ ἄς ᾦναι καὶ ἀπο ξύλο»

Κάκιστοι σύμβουλοι ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ ἀπελπισία, πάντων δὲ τῶν συμβούλων χειρίστος ὁ πατὴρ αὐτῶν φόβος!

Ὁ μέγιστος τῆς δημοκρατικῆς πόλεως τῆς Παλλάδος ποιητῆς, ὁ Σοφοκλῆς, ἐδογματίσεν· «ὅστις τόλμη πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται, ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσά ἐστιν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς».

Οὐαὶ τῷ ἀνδρὶ, τῷ μὴ μετὰ τόλμης πρὸς τὸν δεινὸν ἐρχομένῳ!

Ἀνάξιος οὗτος, ἀνὴρ χρηστός νὰ καλῆται, καὶ πολίτης ἐλεύθερος νὰ ὀνομάζεται!

«Soyez Hommes, si vous voulez être citoyens».

Ἐἶχον δίκαιον οἱ ἀτυχεῖς ἀπογοητευθέντες καὶ ἀπελπισθέντες!

Εἰς ἀπογοήτευσιν βεβαίαν καὶ ἀπελπισίαν ἀναμείρηστον περιέρχεται τοὺς ἐν πολιτείᾳ συνταγματικῇ καὶ βιώσαντας, καὶ τραπέντας, καὶ μορφωθέντας ὑπηκόους, διότι ἐν τῇ ἡμιμαθείᾳ τὴν διάνοιάν των ἀνέπτυξαν καὶ ἐν τῇ ἀνηλικόσῃ τὴν ψυχὴν των ἐμόρφωσαν, τοῦ συμφέροντος, τοῦ εὐτελοῦς συμφέροντος, καὶ οὐχὶ τῆς ἀρετῆς, φίλτατοι φίλοι γενομένοι!

Ἡ ἀπελπις κραυγὴ ἐκεῖ πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλῆ, ἐπὶ τῆς νήσου τῶν ἀτίμων πωλητῶν τῆς Πάργας, ἠκούσθη!

Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ὁ ἐγωϊσμός, ὁ μισαρὸς ἐγωϊσμός, κατοικεῖ!

Πᾶν ὅ,τι τῇ νήσῳ ταύτῃ ξένον, ἢ ἐχθρὸν, ἢ δούλον!

Τὸ δόγμα, τὸ ἐγωϊστικὸν τῶν Ῥωμαίων δόγμα, ἐν πληρστάτῃ ἰσχύϊ παρὰ τοῖς Ἄγγλοις ἐτέθη!

Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης τὸν δημοκρατικὸν Χριστὸν, τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης λατρεύουσι!!!

Ἀναίθως ψεύδονται!

Οἱ τὸν Χριστὸν λατρεύοντες πάντας ἀδελφοὺς ὀφείλουσι νὰ καλῶσι καὶ πάντας ὡς ἀληθεῖς ἀδελφοὺς ν' ἀγαπῶσι!

Ψεύδεσθε, Ἄγγλοι, τῆς Πάργας, τῆς δυσμοίρου Πάργας, ἀτίμοι πωληταί, καὶ τῶν ἀτυχῶν ἀσθενῶν Λατῶν μισαρῶτατοι τύραννοι!!!

Τὸ ὑμῖν συμφέρον, καὶ τὸν χρυσὸν, καὶ μόνον τὸν χρυσὸν, φιλεῖτε!

Ἡμέραν τινα ὁ Λόρδος Chatam, ὁ τοῦ Λόρδου Pitt πατὴρ, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἀνω βουλῆς, τῆς τῶν Λόρδων βουλῆς, εἶπεν· «ἀπόλετο ἂν ἡ Ἄγγλία, ἐὰν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἐδεικνύετο δίκαια».

Οἱ δὲ ἀτυχεῖς ἀσθενεῖς Λαοὶ ἀναφωνοῦσι· ατσαύτας ἐπεσώρευσε ἡ Πατρίς τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἀδικίας, καὶ τσαύτα ἐγκλήματα, ὥστε ἐν μόνῃ τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἐν μόνῳ τῷ ἐγκλήματι, τὴν αὐτῆς σωτηρίαν ἐλπίζει».

Ὁ ἀτίμος κερδοσκόπος, μέμνησο τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, τῆς ληστάρχου τοῦ κόσμου· τοῦ μιανθρώπου δόγματός της «πᾶς μὴ Ῥωμαῖος ἢ ἐχθρὸς, ἢ δούλος» καὶ τῆς φρικώδους πτώσεως αὐτῆς!

Ταχέως, λίαν ταχέως, θὰ πέσῃς ἐν τῷ θριάμβῳ τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, τῆς ΙΣΟΤΗΤΟΣ καὶ τῆς ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ τῶν ΛΑΩΝ, τῆς ΑΡΕΤΗΣ καὶ τῆς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ τῆς ταλαίνης ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ, καὶ τῶν χειροκροτημάτων ἤδη τὴν ἀτιμωτέραν τῶν δουλειῶν δουλευόντων πλασμάτων τοῦ ΠΛΑΣΤΟΥ, ἢν διὰ τῶν ἀσεβῶν πράξεών σου, ἀσεβεστάτη, ὑβρίζεις, ὑβρὶν δεινοτάτην!

Τὰς Κυριακὰς δὲν ἐργάζεσαι, ἐπὶ ἀπειλῇ ποινῆς, ἐργα-

σίας ἀθῶας. Ἀλλὰ περιάγεσαι εἰς μέθην, ἀναξίαν λογικοῦ ὄντος, ἀναμνησκομένη, ὅτι οἱ ΔΟΥΛΟΙ ΛΑΟΙ ἐντὶ σου ἐργάζονται, δούλου ἔργα!

Τὸν ΘΕΟΝ καὶ τὸ ΔΙΚΑΙΟΝ ἐπικαλεῖσαι, ἢ τὸν ΣΑΤΑΝΑΝ καὶ τὴν ΑΔΙΚΙΑΝ ἀποθεοῦσα!

Ἄδίκει τοὺς Λαοὺς!

Τὴν ἀνθρωπότητα τυράννει!

Ἡ ἡμέρα τῆς ΑΔΙΚΙΑΣ καὶ τῶν ἀδίκων, τῆς τυραννίας καὶ τῶν τυράννων παρελεύσεται ὡς βόρβορος τῶν ρυακίων ἐν ὥρᾳ καταγίδος.

Ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας, τῆς ἀπνηστιάτης τιμωρίας, ἐργίζει!

Λαοί, ἐν χαρᾷ, ἢν ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ἡ ΙΣΟΤΗΣ, ἡ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ προκαλεῖ, ΕΓΑΡΘΗΤΕ!

Ἡ ἕγερσις ὑμῶν, ἡ τοῦ ΘΕΟΥ τῆς ΑΓΑΠΗΣ, τοῦ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ἕγερσις!

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ ἐλπίζετε!

Ἡ ΑΓΑΠΗ τὰ πάντα εὐκόλα, ἢ δὲ ΕΛΠΙΣ τὰ πάντα γλυκύτερα καθιστῶσι.

Ρόκκος Δ. Χοῦδᾶς.

ἘΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

[Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα μονά, διπλά, τριδίπλα καὶ τετράδιπλα].

ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ. — Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΑΥΤΩΝ. — ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΙΑΤΡΩΝ. — ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Εἰς τοιαύτην θέσιν εἶχον φέρεи τὸν λαὸν αἱ Κίρκαι ἐφημερίδες, αἵτινες ἦσαν ὄργανα πειθήνια τοῦ κ. Τρικούπη ἀγαντος αὐτὰς ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τῶν ὑποσχέσεων χαλινοῦ ὅπου ἂν ἐβούλετο, ἐνῶ ἡ υἡγεία τότε τοῦ στρατοῦ, καθ' ἅπασαν τὴν Θεσσαλίαν, ἦτο ἀρίστη.

Ἐβλεπεε εἰς τὸν στρατὸν ἄνδρας τόσῳ ὑγιεῖς καὶ εὐρώστους, ὥστε θὰ ἠδύνατο ἕκαστος αὐτῶν νὰ ἐκτελέσῃ ἄθλα Ἡρακλέους καὶ Θησέως, καὶ πολλοὺς πάσχοντας πληθῶραν υἡγείας. Ἄλλως δὲ τὸ ἠθικὸν τῶν ἀνδρῶν ἦτο τοιοῦτον, ὥστε ἀπέκρουε πᾶσαν ἀσθένειαν.

Εἶχον ὄλοι μέγα θάρρος, στερρὰν καὶ ἀκράδαντον ἀποφασιστικότητα, νοῦν ὑγιᾶ ἐν ὑγιεῖ σώματι.

Καὶ σήμερον δ' ἐτι δύνανται νὰ βεβαιώσωσι ταῦτα, διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, οἱ ἐντιμοὶ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ κ. κ. Δημοσθένης Μανουσάκης, Ὀλοστάϊν Βερνάρδος, Παπαϊωάννου καὶ ἄλλοι συναδελφοὶ των διευθύνοντες τότε τὰ Νοσοκομεῖα Λαρίσσης, Τυρνάβου, Τρικκάλων, Καρδίτσης, Καλαμπάκας καὶ Ἄρτης, ὅπου οἱ ἀσθενεῖς διέπρεπον διὰ τῆς ἀπουσίας των, ἵνα ἐπὶ τὸ γαλλικώτερον εἴπωμεν.

***

Ἐν δὲ τῇ Βουλῇ πάλιν ἐξηκολοῦθουν, μεθ' ὅλας τὰς ἀποτυχίας των, νὰ φέρουν προσηκόμενα εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, ὅπως μὴ περιορθῶσιν αὐταὶ ταχέως ἀλλὰ παρατείνοντες ἐπ' ἀπειρον νὰ ἐξασθενῶσιν οὕτω τὴν κυβερνησιν, ἢν δὲν ἄφιναν νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἰδίας αὐτῆς πολιτικῆς.

Ὁμοιάζον κατὰ τοῦτο πρὸς ἀγυιόπαιδας ρίπτοντας πέτρας ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ελασμάτων τοῦ σιδηροδρόμου, διὰ νὰ σταματήσουν ἢ ἐκτροχιάσουν ἀμαξοστοιχίαν.

Ὁ πόλεμος αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσφορᾶς.

Ἐζήτησαν καὶ πάλιν, διὰ τοῦ πι στοῦ των Παπαλουκά Εὐταξίου, τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ὅσω ἡ κυβέρνησις εἶχεν ὡς σύνθημα τὸ βαίνειν ἐμπρὸς ἔλοταχῶς, τὸσον αὐτοὶ προσεπάθουν νὰ τῇ ἐλαττώσωσι τὸν ἀτμὸν, ἵνα *σπεύδῃ βραδίως*.

Ἡ διαγωγὴ των αὐτῆ ἐξήγειρε τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, ὁ δὲ θερμὸς τὴν καρδίαν καὶ δέξυς τὸν λόγον βουλευτῆς κ. Κωνσταντίνου Κουμουνδούρου λαμβάνει τὸν λόγον καὶ μεταξύ ἄλλων λέγει μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ παρρησίας, εἰλικρινείας καὶ ἱπποτικῆς τόλμης τὰ ἑξῆς πρὸς τοὺς τρικουπικούς :

— Εἰπέτε, ἂν θέλετε νὰ φανῆτε ἄξιοι τῶν περιστάσεων ὅτι πρέπει νὰ ψηφίσωμεν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ὅλα τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως, ἐξουσιοδοτήσατε αὐτὴν δι' ὅλης τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος καὶ μὴ μεμψιμοιρήτε σχολιάζοντες τὰ νομοσχέδια. Κλείσατε τὰς πύλας τοῦ βουλευτηρίου καὶ μὴ ἐπιμένετε ὅπως ἐλευθεριώτερον ὁμιλήσῃ πρὸς ὑμᾶς ἡ κυβέρνησις, μὴ θελήσῃτε νὰ εἴπῃ ὑμῖν ὅ,τι δὲν συμφέρει νὰ εἴπῃ καὶ μὴ νομίζετε ὅτι δύναται νὰ *κηρύξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν πόλεμον*.

***

Ἐνταῦθα, ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κουμουνδούρου, ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ μία περὶ αὐτοῦ παρέκβασις.

Τὸν Κωνσταντίνον Κουμουνδούρον, τὸν ἀγαπητὸν τοῖς πᾶσι Κώσταν, ἐγνώριζομεν ὄλοι, ζῶντος τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς αὐτοῦ, νεανίαν ζωηρὸν, φιλήδονον, συχνὰ διασκεδάζοντα μετὰ τῆς παρέας του καὶ διάγοντα ἐν γένει βίον λυσιμέρινον, ἀδιαφοροῦντα περὶ πολιτικῶν μελετῶν καὶ οὐδόλως φροντίζοντα νὰ μορφωθῇ πολιτικῶς ὅπως μίαν ἡμέραν πολιτευθῇ ἐπαξίως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φιλομειδοῦς καὶ βαθυνοστάτου γέροντος.

Ἐλεγαν ὄλοι: καλὸ παιδί, παιδί μάλαμα ὁ Κώστας καὶ τὸν ἡγάπων, τὸν ἐθῶρον ἀπαραίτητον εἰς τὰ *γλέντια*, ὡς *χοβαρδᾶν* καὶ *γαλαττόμον*, φιλότιμον καὶ παληκαρῶν, ἀλλὰ τίποτε περισσώτερον, τίποτε σοβαρώτερον.

Καὶ τοιοῦτος ἦτο ἀληθῶς ὁ Κώστας, μεθ' οὗ καὶ ὁ **Ραμπαγάς** εἶχε σχετισθῆ καὶ συνδιασκεδάσει.

Ἄλλ' αἴφνης ἀποθνήσκει ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὁ Κώστας γίνεται ἀγνώριστος.

Τελεία μεταμόρφωσις.

Ἐλεγες ὅτι ἀκτίς ἐκ τῆς φωτεινοτάτης διανοίας τοῦ γέροντος του ἐκφυγοῦσα μετὰ τῆς μεγάλης ἐκείνου ψυχῆς εἰσέδυσεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ υἱοῦ.

Ὁ Κώστας παύει πᾶσαν διατκέδασιν, διαζεύγνυται τὴν προτέραν ζῶν, ἀπαρνεῖται τῆς παρέας του, κλείεται εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ ἐγκύπτει εἰς μελέτας.

Ἀπορραϊζέει αὐτοδίδακτος νὰ μάθῃ τὴν γαλλικὴν.

Μεταβαίνει εἰς Παρισίους καὶ ἐπανέρχεται ἄλλος ἐξ ἄλλου.

Ἡ ἰσχύς τῆς βουλήσεως αὐτοῦ εἶναι θαυμασία.

Ἐπιβάλλεται εἰςῆεαυτόν.

Πλουτίζει τὰς γνώσεις του καὶ πρᾶγμα περιεργον, αὐτὸς ὁ οὐδέποτε λόγον ἐκφωνήσας πρότερον ἀναθρόσκει ρήτωρ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Ρήτωρ ἰδιόρρυθμος.

Ὁ λόγος αὐτοῦ εἶναι σπάθη, τὴν ὅποιαν χειρίζεται τολμηρῶς, ἀνυψῶν αὐτὴν καὶ μετὰ τὰς δύο του χεῖρας κατὰ τῶν ἀντιπάλων.

Δὲν λέγει πολλά.

Εἶναι μεταξύ τῶν ρητόρων τῆς Βουλῆς, ὁ μόνος ἴσως εἰς ὃν δὲν ἀρμόζει ἡ λέξις *λίμα*.

Δὲν κουράζει ποτέ τὸν στενογράφων καὶ οἱ πρακτικογράφοι τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου ὀφείλουσιν αὐτῷ χάριτας.

Ὅ,τι ἔχει νὰ εἴπῃ, τὸ λέγει, ὡς ἀρχαῖος Σπαρτιάτης λακωνικῶς.

Κύριος χαρακτὴρ τῶν ἀγορευσέων του εἶναι ἡ σφοδρότης τοῦ λόγου καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἐν ταῖς ἰδέαις.

Ψυχρός δὲν εἶναι ποτέ. Οὔτε προφθάνει νὰ ψυχρανθῇ ἐξ αὐτοῦ ὁ ἀκρατής.

Τὸ δέξυθμον αὐτοῦ μόνον τὸν βλάπτει, διότι τὸν κάμνει νὰ παραφέρεται.

Δὲν ἔχει τοῦ πατρὸς του τὸ γλυκὺ καὶ ἡρεμον διὰ τοῦ ὁποίου ἔσφαζε τοὺς ἀντιπάλους του μετὰ τὸ βαμβάκι.

Ὁ Κώστας σφάζει διὰ τῆς σπάθης τοῦ λόγου του.

Ταῦτα ἐπιτροχάδην περὶ τοῦ προσφυλοῦς Κωνσταντίνου Κουμουνδούρου.

***

Εἶπομεν ἀνωτέρω πῶς ὠμίλησεν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἄλλ' οἱ παράνομοι Ἰουδαῖοι οὐκ ἠβουλήθησαν συνιέναι.

Δὲν ἤκουον αὐτοὶ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ πατριωτικὰς φωνάς.

Ἔβουον τὰ ὄτα πρὸς αὐτὰς καὶ τὰ ἦνοιγαν μόνον πρὸς τὴν ἀργυρόχρον φωνὴν τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος.

Αὐτοὶ ἠθέλον τὴν ἐξουσίαν διὰ παντὸς μέσου, ἔστω καὶ διὰ προδοσίας, καθὼς καὶ τὴν ἔλαβον.

Τοῦτο δ' ἀπεδειχθῆ ἐκ τῶν ὄσων μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύσαμεν καὶ θ' ἀποδειχθῆ πληρέστερον ἐκ τῶν προσεχῶν δημοσιεύσεων.

Θὰ χυθῆ ἀκόμη φῶς πολὺ.

Θὰ λάμπῃ ἡ ἀλήθεια, καθὼς ἔλαμψεν ὁ ἥλιος, ἅμα ἐφώνησεν ὁ πλάστης τὸ δημιουργικόν του ἐκεῖνο «**Γεννηθῆτω φῶς**».

*

**

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Πέμπτης θὰ ἔχετε τὴν συνέχειαν αὐτοῦ τοῦ **Γεννηθῆτω φῶς**.

Ραμπαγάς.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΔΟΓΟΙ

ΑΡΙΣΤΕΙΑΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῃ

(Ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν)

Συνεδρίασις τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1885.

Οἰκονόμος. Ὅταν ὁμιλοῦν βασιλεῖς, οἱ λαοὶ ἴστανται προσεκτικοί, ἵνα ἀρπάξουν τὸ ἐσωτερικὸν νόημα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἔθνους. Καὶ ὁμως τί ἠκούσατε κατὰ τοσοῦτον ἐπίσημον στιγμήν; ἠκούσατε τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα ἀναμασῶσαν κοινούς τόπους, ἀναξίους μαθητοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Ὄφειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἔχει ἐν ξίφος, τὸ ὅποιον θέλει ἐμπήξει εἰς τὴν καρδίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θέλουν δούλην τὴν Ἑλλάδα (εὐγε εὐγε). Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑποθέσῃ τις τὸν βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος τόσον δειλὸν ἢ τόσον ὑποτελεῖ, ὥστε νὰ φοβηθῆ νὰ ὁμιλήσῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ μεγαλείου ἐνώπιον τοῦ

Πανελληνίου. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ δείξῃ τοῦλάχιστον τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους του, ἀφοῦ τὴν αἰχμὴν αὐτοῦ ἐπροτίμα νὰ τὴν ἔχη καταδεδικασμένην εἰς παγετώδη ἀμφιβολίαν. Ἦλθεν ἐν μέσῳ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους νὰ ὁμιλήσῃ ὡς σοφιστὴς, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσῃ ὡς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἔχων ἐγκεκαραγμένον ἐπὶ τοῦ μετώπου του τὸ δαιμόνιον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης. Ἀλλὰ τὰ χεῖλη ὑμῶν ὠμίλησαν ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας ὑμῶν, κύριοι διαχειρισταὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας, ἡ ὁποία μᾶς ἐνδιαφέρει ἐν ὅλῃ τῇ καθαρότητι αὐτοῦ, τὰ δὲ ἄλλα εἶναι περικαλύμματα ἀνάξια τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ ὁμιλήσῃ ἡ ἱστορία.

Μὴ νομίσητε, ὅτι εἴμεθα καταδεδικασμένοι νὰ τρέχωμεν αἰωνίως ὀπισθεν τῶν φαντασμάτων. Θέλετε τὸ ἀσφαλές, τὸ ἀλάνθαστον γνώρισμα τῶν πραγμάτων; Ἴδου αὐτό. Δὲν εἶναι ἰδικόν μου εἶναι γνώρισμα κατεσκευασμένον ὑπὸ τῆς μεγάλης πείρας τῶν λαῶν. Θὰ ἔλεγον πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ πολεμικὴ τροπὴ, τὴν ὁποίαν ζητεῖ τὸ ἀκατάσχετον αἰσθημα τοῦ ἔθνους, εἶναι προσηλωμένη ἐπὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἴσταται εἰς ἄνθρωπος, καὶ ὅτι ὁ εἰς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ Γεώργιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ἐν ὅσῳ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι καρφωμένος εἰς τὴν ἔπαυλιν αὐτοῦ, μὴ ὁμιλεῖτε, κύριοι ὑπουργοὶ καὶ κύριοι πρωθυπουργοὶ, περὶ πολέμου. Πρωτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ καλυφθῆτε μετὰ τὴν σινδόνην τῆς ἐντροπῆς. Ὁ πόλεμος θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐπὶ τέλους εἶναι ὑπόχρεως ἀνευ περιστροφῶν νὰ ἐκφρασθῇ τί θέλει; Θέλει τὸν πόλεμον ἢ θέλει τὴν εἰρήνην; Εἶναι καιρὸς νὰ τὸ εἴπη. Ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἦτο ἀληθῶς πολεμικὸς, ἠδύνατο νὰ εὕρῃ κυβέρνησιν ἀληθῶς πολεμικὴν. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐπροτίμησε νὰ μεταβληθῇ εἰς δίλημμα. Ἄς εἶναι βέβαιος, ὅτι μετὰ τοῦτο αἱ μοῖραι τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλουσιν καθυστερῆσαι. . .

Συνοδρίασις τῆς 24 Μαΐου 1886.

Οἰκονόμος. Πλείοντερον αἰσθάνομαι τὴν μεγάλην ἀνάγκην, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Κοινοβουλίου, ὅπως εὐρεθῇ τι νέον διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ἀπαιτεῖται μία νέα βᾶσις. Τὸ τοῦ ὅτι δύναται νὰ ἐξεγείρῃ φωνὴν ἀγανακτήσεως εἰς μίαν μικρὰν ποσότητα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μὲ ἀκούουν, δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἐπικοινωνία τῆς καρδίας μου μετὰ τῶν λοιπῶν. Εἶναι νέον, ὅπερ μετὰ ὅλην τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ, ἐννοῶ νὰ ὑποβάλλω ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἐλπίζων ὅτι θέλει τοῦλάχιστον σημειωθῇ ἐν τῷ μεγάλῳ βιβλίῳ τῆς συνειδήσεως τοῦ Λαοῦ. Τὸ ὑποβάλλω δὲ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ προκειμένη συζήτησις δὲν δύναται νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ ζητήματος συζητήσεως, ἐν τῇ ἑποίᾳ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνοδρίασιν ἠκούσατε, θέλω νὰ εἴπω μᾶλλον, ἠσθάνθητε τόσον ἀηδῶς τὸ θυμιάμα τῆς αὐλοκολακείας. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸ ἔκαυσε νὰ ὑπερβολὴν ὑπὸ τοὺς ῥῥθῶνας τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ἐξευτελίζων εἰς ἀλόγιστον βαθμὸν τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους. Σᾶς εἶπεν, ὅτι ἔχει τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, κύριοι βουλευταὶ, νὰ σᾶς καθαρῶς καὶ νὰ σᾶς ἐξευγενίσῃ. Εἴθε παλαιοὶ ἁμαρτωλοὶ, τῶν ὁποίων ἐκολλήθη ἡ ὑπαρξίς εἰς τοὺς φλοιούς τῶν καρπῶν τῆς ἐξουσίας, ἐνῶ οἱ μεγάλοι ἁμαρτωλοὶ ροφῶσι τοὺς πραγματικούς χυμούς τῆς.

Ἦκουσα ὅτι πρόκειται νὰ καθαρῶσιν τὴν ἐξουσίαν τὴν κοινοβουλευτικὴν. Ἐπιλαμβάνομαι τῆς περιστάσεως, ἵνα σᾶς καλέσω καὶ ἐγὼ νὰ καθαρῶσιν τὴν ἐξουσίαν τὴν βασιλικὴν. Σκώληξ ἀκοίμητος κατατρώγει τὰ ἐντόσθιά τῆς. Δὲν ἐξετάζω νῦν, κ. πρωθυπουργέ, ὁποῖον σύνθημα ἐκτελεῖτε ἐν

τῇ τελευταίᾳ σας ἐκστρατεία. Ἐννοῶ τὸ παραπέτασμα τοῦ συντάγματος ποίους περισσότερον καλύπτει καὶ ποίους ἐξασφαλίζει. Ἀλλὰ τὸ σύνταγμα τὸ κατέστησαν οἱ διαχειρισταὶ αὐτοῦ εἰς ὑπερβολὴν χυδαῖον. Εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ νόμου καὶ θὰ ἐξακολουθῶ πιστεύων εἰς αὐτὸν τὸν κατατρυπημένον χάρτην, μέχρις ὅτου σχισθῇ εἰς τεμάχια ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ Λαοῦ. Νομίζετε ὅτι ἀπέχομεν σήμερον ὅσον πρὸ δέκα καὶ εἰκοσιν ἐτῶν; Δὲν θὰ φορέσω μαῦρα, ἐὰν ὁ ἐλληνικὸς Λαὸς καταξέσχισῃ χάρτην, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ σώσῃ αὐτόν.

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1881 ἐπρότεινα εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ εἶνε γεγραμμένον εἰς τὰ πρακτικά τῆς (1), ἐπρότεινα νὰ καταθέσῃ ὁ βασιλεὺς τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτόν οἱ Ἕλληνες κατὰ διαφόρους περιστάσεις. Τὸ ἐπρότεινα πρὸς συγκρότησιν στρατιωτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον εἶδομεν λειτουργοῦν ἐν Πρωσίᾳ μετὰ τοσούτου καὶ τηλικούτου ἀποτελέσματος. Ἡ βασιλικὴ Μεγαλειότης του δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ ἀκούσῃ τότε. Οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα δὲν διετύπωσαν αὐτῷ τὴν παρατήρησιν τῆς εἰδικῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ θρόνου τοῦ εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Λαοῦ, ἔχων πλήρη τὴν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κατέστη ὑπόλογος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πρότασις μου τὸν κατέλαβεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. Καὶ δὲν ὑπάρχει σήμερον Ἕλληνας, ὅστις νὰ μὴ ἐρωτᾷ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ: ποῦ εἶναι τὸ χρῆμα τῆς Ἑλλάδος, βασιλεῦ; Δὲν τὸ ἔδωκεν εἰς προίκισιν τοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μηνῶν θὰ περιεῖχε τὸ μέλλον τοῦ ἐλληνισμοῦ. Ἴδου ὅτι ὑπάρχει νῦν περίστασις, νὰ τὸ δώσῃ. Κατὰ ὑπολογισμούς, οἵτινες βεβαίως δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, τὸ ποσὸν τῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς χρηματικῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καταθέσεων ἀναβαίνει εἰς 5 περίπου ἑκατομμύρια.

Δεύτερον, ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1884, δηλαδὴ εἰς διάστημα εἰκοσαετίας, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια εἰσῆγαγὲν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα πρὸς χρῆσιν αὐτῆς καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς γέφυρα εἰσαγωγῆς δι' ὅλους τοὺς περίξ αὐτῆς παρασίτους, χωρὶς νὰ πληρῶνῃ τελωνειακὰ τέλη. Μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1884 ἐξεδόθη νόμος, ἀπαλλάττων τὸν βασιλέα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸ χρέος νὰ πληρῶνῃ τὰ τελω-

(1) Συνοδρίασις τῆς 16 Φεβρουαρίου 1881

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κ. Οἰκονόμος ὑποβάλλει πρότασιν νόμου περὶ συστάσεως στρατιωτικοῦ ταμείου διὰ τοὺς ἐκτάκτους τοῦ ἔθνους σκοπούς;

Ἄρθρ. 1. Σχηματίζεται στρατιωτικὸν ταμεῖον διὰ τοὺς ἐκτάκτους τοῦ ἔθνους σκοπούς.

Ἄρθρ. 2. Πόροι τοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου εἶνε α.) τὰ μέχρι τοῦδε παρὰ τῆ βασιλείας κατατεθέντα ἀπὸ Ἑλλήνων χρηματικὰ ποσὰ β.) τὰ ἐξ ἐκάστης χρήσεως ἀπὸ τοῦ 1877 καὶ ἐφεξῆς καθυστεροῦντα καὶ καθυστερηθησόμενα ἔσοδα, γ.) ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν καταπατηθειῶν ἐθνικῶν γαιῶν, δ.) ἡ ἀξία τῶν ἐν ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀποκτηθησομένων, χώραις ἐθνικῶν γαιῶν, ε.) αὐτοπροαίρετοι εἰσφοραὶ καὶ στ.) κατὰ πᾶν ἔτος εἰδικῶς ἐν τῇ προϋπολογισμῶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὀριζόμενον ποσόν.

Συνοδρίασις τῆς 11 Δεκεμβρίου 1885

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ. Θέλετε νὰ κάμητε τὸν πόλεμον! Ἀκούσατε ὁμως, πῶς τὰ μικρὰ κράτη ἐννοοῦν, ἐν ὀργανισμένην τάξει καὶ μελετημένην προνοίᾳ, νὰ παρασκευασθοῦν. Ἰπῆρξε μία μικρὰ ἡγεμονία ἐν Εὐρώπῃ, ἦτο ἡ μικρὰ ἡγεμονία τῆς Πρωσίας ἡ ὁποία δὲν εἶχε κἄν τὸ ὄνομα αὐτό. Ὀνομάζετο Βραδεμβούργον. Ἡ μικρὰ αὕτη ἡγεμονία κατὰ τὸ 1740 εἶχε 35 ἑκατομμύρια δραμῶν ἐτήσιον εἰσόδημα, 76 χιλ. τετρατῶν καὶ 41 ἑκατομμύρια ἀποταμίευμα εἰς τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον! Ποῦ εἶνε, ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον σας: Πότε διὰ τὴν παρούσαν ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε διοικήσεις ἀπέβλεψαν εἰς αὐτό;

νειακά τέλη τῆς εἰσαγωγῆς του. Ὁ νόμος οὗτος, ὅστις εἶναι ἀρνησις τῆς φορολογικῆς ἰσότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκειται καὶ ὁ πρῶτος πολίτης τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἔργον τοῦ κ. Τρικούπη. Πρὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ διενεργεῖτο ἀναφανδὸν ἡ φοβερωτέρα ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως κατάχρησις. Ὑπὸ τὴν βασιλικὴν ἀλουργίδα ἐλειτούργησεν ἐπὶ ὀλοκλήρον εἰκοσαετίαν τὸ εἰδεχθέστερον τῶν ἐγκλημάτων. Τί νομίζετε ἀφῆρεσε τοῦτο ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ; Ἐὰν εἶπω δύο ἑκατομμύρια τελωνιακά τέλη, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ μὲ κατηγορήσετε ὡς λέγοντα ὀλίγα. Τρίτον ἀπὸ τὸ 1864 μέχρι σήμερον ὁ βασιλεὺς ἐπληρώθη παρὰ τοῦ ταμείου τὰς χρηματικὰς ἀποδοχὰς αὐτοῦ εἰς χρυσὸν ἐνῷ ὅλοι οἱ μισθοφόροι τοῦ κράτους ἐπληρώνοντο εἰς τρέχον νόμισμα. Ὁ βασιλεὺς ἐπρωτίμα τὴν χρυσόν. Καὶ ἤξεύρετε τί ἐζημιώθη τὸ ἔθνος ἐκ τούτου; Κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς, 5 ἕως 30 τοῖς 00 εἶναι βεβαίως ὀλίγα. Ὅλοι αἱ κυβερνήσεις εἶναι ἔνοχοι ἀποδειλιάσεως ἐνώπιον τῆς βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Τρικούπης. Δὲν εἶναι ἀλήθεια, δὲν ἐπληρώθη εἰς χρυσόν. Ἐζητήθησαν καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὴν Βουλὴν πληροφορίαι καὶ ἐδόθησαν.

Οἰκονόμος Εἶναι τόσον ἀληθές, ὥστε ἂν εἶχον τὸν προϋπολογισμὸν π. χ. τοῦ 1886 πρόχειρον, ἠδυνάμην νὰ ἀποδείξω ἀμέσως διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ λευκοῦ χάρτου μαύρων γραμμάτων του, ποῖα εἶναι ἀλήθεια ἢ ἐμὴ καὶ ποῖα ἢ ἀλήθεια ἢ ὑμετέρα. Παρατηρήσατε τὸ κονδύλιον τῶν δραχ. 302,000, τὰς ὑποίας λαμβάνει ὁ βασιλεὺς. Διατί σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς 25 καὶ 12)00 ἡ λίρα;

Φιλάρετος. Ἀληθμονήσατε τὸ χαρτόσημον.

Οἰκονόμος. Δὲν εἰσέρχομαι εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας. Ἄλλ' ὑπολαγίσσατε πόσα μέχρι τοῦδε ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς. Εἶναι 1,425,000 ἐνιαυσίως, ἤτοι ἐπὶ 22 ἔτη 31,350,000, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέσατε τὴν διαφορὰν τοῦ κατὰ μέσον ὄρον 15 τοῖς 0(0, καὶ ἰδοὺ ὅτι μέχρι τοῦδε εἰσέπραξεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου 35 1)2 ἑκατομ. δραχμῶν ἀντὶ τῶν 31,350,000 τὰ ὁποῖα τῷ ἐπέτρεπεν ὁ νόμος. Μήπως σὰς φαίνεται μικρὸν τὸ στοργυλὸν αὐτὸ ποσὸν τῶν 4 ἑκατομμυρίων; Δύναμαι νὰ προσθέσω καὶ τὰ κτήματα ἐκεῖνα, τὰ **μοναστηριακά**, τὰ **ἐθνικά**, τὰ **κοινοτικά**, τὰ ὁποῖα ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔβαλε κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας του. Εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ κτήμα μεγίστης ἀξίας. Ἐτερον ἐκεῖ ὅπου ἐτάφη ὁ Θεμιστοκλῆς, τὸ ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐτερον ἀντικρὺ τῆς Σαλαμίνας ἐνώπιον ὄλων τῶν ἀναμνήσεων αὐτῆς. Παραλείπω τὰς προσαυξήσεις τῆς Δεκελείας καὶ ἀλλαχοῦ. Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ ὑποβάλω ἀπογραφὴν πλήρη.

Δὲν ἐμπνέομαι ἀπὸ ὀργὴν κατὰ βασιλέως. Εἶμαι βουλευτῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐννοῶ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς κερφαλῆς τοῦ βασιλέως. Κρατήσατε ὅτι θέλετε ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑποτυπώσεως, τὴν ὁποῖαν σὰς ὑπέβαλον πρὸ ὀλίγου Δὲν δύνασθε παρὰ νὰ εἴρητε ἐν ποτὸν 13 ἑκατομμυρίων, ἔστω 10 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον ἐκτός τοῦ νόμου περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια, ἐντιμιολογῶντι πρόσωποι τοῦ ἔθνους, εἰναικαταθεθειμένα εἰς τραπέζας τῆς Εὐρώπης. Πρέπει νὰ διαταχθῇ ἢ εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀναστροφῶν αὐτῶν. Ἐπειδὴ θέλετε ζῆμιν διὰ τὸ δάνειόν σας, ἰδοὺ ζυγίσατε ἐκεῖνο τὸ ποσοστὸν ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος. Δύναται νὰ εἴπητις ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος ὁ βασιλεὺς. Ἐννοῶ τὸ ἀνεύθυνον διὰ τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, ὅχι διὰ τὰ χρέματα τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ θὰ μοι εἴπητε, δὲν ὑπάρχει σήμερον ὑπουργός, ἵνα τὸν στείλητε ἐνώπιον τοῦ θρόνου μὲ τοιοῦτο πρόγραμμα. Φοβεῖσθε μήπως τὸν κρημνίσωσιν εἰς τὴν Αὐλὴν ἀπὸ τὴν μεγάλην κλίμακά της. Αἴ! Καὶ ἂν ἐγνωρίζετε τὴν δύναμιν ἐκείνου, ὅστις σὰς ἔστειλεν ἐδῶ! . . . Δύνανται οἱ ὑπόλοισμοί μου νὰ εἶναι ὑπερβολικοὶ κατὰ τὴν μίαν πλευ-

ρὰν ἢ κατὰ τὴν ἑτέραν. Πάντοτε εἰς τὸ κέντρον μένου ἱκανὰ ἑκατομμύρια. Κατηγοροῦν σὰς, διότι διωρίσατε γραμματεῖς καὶ κλητῆρας. Καὶ ἐγὼ σὰς κατηγορῶ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ σὰς ἀπολύω, μικροὶ ἁμαρτωλοὶ ὑπὸ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων κρύπτονται οἱ μεγάλοι ἔνοχοι. Σὰς εἶπον ὅτι θέλουν νὰ καθαρῶσιν τὴν βουλὴν. Ναί. Ἄλλ' ἂς μὴ λησμονήσουν συγχρόνως καὶ τὴν βασιλείαν.

Πρόεδρος. Δὲν ἐπιτρέπονται τοιαῦται συζητήσεις (θόρυβος).

Οἰκονόμος. Βεβαίως δὲν τὰς ἐπροκάλεσα ἐγώ. Εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ ἔθνους . . .

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΛΑΟΝ

Ἀδελφὲ λαέ, σ' εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας, διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρέχεις εἰς τὸ φύλλον ἡμῶν. Εἰς σέ χάριτας ὀφείλομεν, διότι μᾶς ἐνόησες.

Ἐφωτίσθης ἐκ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας.

Κατέστης κύριος σοῦ αὐτοῦ καὶ εἶπες:

— Θὰ τοῖς δείξω ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ δύναμις.

Ναὶ παντοδύναμε λαέ, σὺ εἶσαι ἡ ἀληθὴς δύναμις καὶ ὁ παρὰ σοῦ ἀγαπώμενος περιβάλλεται ἰσχὺν ἀληθῆ.

Σὺ δημιουργεῖς ἢ καταστρέφεις, ὅποταν θέλῃς.

Ἡ ἀποστολή σου εἶνε σήμερον ἱερὰ καὶ μεγάλην.

Θάρρει καὶ θαρροῦμεν μετὰ σοῦ, ἀδελφὲ, Λαέ.

Εἰ ὁ λαὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Ραμπαγᾶς.

Ο «ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως τοῦ Κλεάνθου Τριανταφύλλου περὶ ἀπολύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει.

Ἐπὶ ἑσπέρα τῆς Πέμπτης ἐκοινοποιήθη ἡμῖν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο.

Ἀριθ. 2872

Τὸ

Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰωάννου Ράγκου Προέδρου, Γεωργίου Μάνεση ἀνακριτοῦ καὶ Κωνσταντ. Κορτολιότορος.

Συνελθόν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ τῆν 16ην Σεπτεμβρίου 1888 παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελέως Ἀδρ. Γαλιάτσα καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Κ. Τριανταφύλλου, ἵνα σκεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Κλεάνθης Τριανταφύλλου ὑπόδικος κρατούμενος ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1888 αἰτήσεώς του πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀπευθυνομένης καὶ διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐκτιθειμένους λόγους ἐξητήσατο τὴν δι' ἐγγυήσεως ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν του, συνωδᾶ τῇ διατάξει τοῦ ἀρθροῦ του τοῦ Συντάγματος.

Τὴν αἴτησιν ταύτην ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2351 ἐ. ἔ. ἐγγράφου προτάσεώς του, προέτεινε τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως τοῦ Κλεάνθ Τριανταφύλλου, καθόσον ὁ αἰτῶν καθ' ὑποτροπὴν καταδιώκεται ἐπὶ ἐξουθροῖσι διὰ τοῦ τύπου, μὴ κινήσας καλὴν χρῆσιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐγγυήσεως ἀπολύσεως ὡς ἄλλοτε . . .

'Ακούσαν αὐτοῦ προφορικῶς ἐν Συμβουλίῳ ἀναπτύξαν-
τος τὴν προταθεῖσαν πρότασιν του, καὶ ἀποχωρήσαντες.

'Ἰδὼν τὴν δικογραφίαν, σκεφθεὶς κατὰ τὸ Νόμον.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως λόγους οὓς
καὶ τὸ Συμβούλιον δέχεται ὡς ὀρθοὺς καὶ

'Επειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς σχετικῆς δικογραφίας,
ὁ αὐτῶν δὲν προσήλθεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν κληθεὶς
παρ' αὐτῆς, ὡς ὄφειλε νὰ πράξῃ, ἀλλ' ἠπειθήσῃ καὶ ἐφυγα-
δεύθῃ, συνελήφθη δὲ κρυπτόμενος μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπὸ
τῆς ἐκδόσεως κατ' αὐτοῦ ἐντάλματος συνελήψεως.

Διὰ ταῦτα

'Απορρίπτει τὴν ἀπὸ 15 Ἑβρίου 1888 αἰτησὶν τοῦ
Κ. Κιανθόου Τριανταφύλλου περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν
φυλακῶν δι' ἐγγυήσεως.

'Απεφασίσθη, ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ
Ἑβρίου 1888

Οἱ Δικασταὶ

'Ἰωάν. Ράγκος, Κ. Κοντολέον, Γ. Μάνσης.

'Ὁ Ἵπογραμματεὺς

Κ. Τριανταφύλλου.

Καθὼς βλέπετε, ἐπὶ δύο προτάσεων τοῦ κ. Γαλιάτσα
στηρίζεται ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως ἡμῶν. Ἐπὶ τοῦ ὅτι
καθ' ὑποτροπὴν καταδικώμεθα ἐπὶ ἐξουβρίσει διὰ τοῦ τύπου,
μὴ ποιήσαντες καλὴν χρῆσιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐγγυή-
σεως ἀπολύσεως καὶ ἄλλοτε, καὶ ἐπὶ τοῦ ὅτι δὲν προσήλθον
εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν κληθέντες παρ' αὐτῆς, ὡς ὄφει-
λομεν νὰ πράξωμεν καὶ ἐφυγαδεύθημεν (!) συνελήφθημεν δὲ
κρυπτόμενοι μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως καθ'
ἡμῶν ἐντάλματος σελλήψεως.

'Ἀλλὰ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν πρώτην τοῦ κ. Εἰ-
σαγγελέως πρότασιν, ἀπαντῶμεν ὅτι καλλιτέραν χρῆσιν τῆς
ἀπολύσεως ἡμῶν ἐπὶ ἐγγυήσει δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν
παρὰ νὰ μὴ φύγωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ ἀφοῦ ἔτι ἐπε-
στράφη ἡμῖν ἡ ἐκ δύο χιλιάδων δραχμῶν χρηματικὴ ἐγγυή-
σις τῷ 1881 καὶ νὰ μείνωμεν ἐνταῦθα ἐξακολουθοῦντες ἀκα-
ταδίωκτοι τὴν ἐργασίαν ἡμῶν ἐπὶ ἑπτὰ ἔως ὀκτῶ ὅλα ἔτη.
Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δευτέραν πρότασιν, ἡμεῖς καὶ διὰ
τοῦ φύλλου εἴχομεν προδηλώσει ὅτι θὰ προσηγομέθα αὐθόρ-
μητοι. Ἄρκει μόνον νὰ ὑποσχεθῇ ἡμῖν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅτι
δὲν θὰ μᾶς ἐφυλάκιζεν εἰς βρωμερόν τι **μπουδρόμι** καὶ εἰς
τὴν ἀπολογία μας κατεθέσαμεν, ὅτι εἴχομεν σκοπὸν νὰ προ-
σέλθωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ἔχομεν μάρτυρας γνωρίζοντας ὅτι
μόνον διὰ νὰ τελειώσωμεν τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης (μετὰ
τὴν Κυριακὴν καθ' ἣν κατεσχέθη ἀντισυνταγματικῶς καὶ
παρὰ νόμον τὸ φύλλον ἡμῶν) ἐμένομεν εἰσέτι εἰς φίλου ἡμῶν
δωμάτιον. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἴχομεν καὶ προηγούμενον συνηγο-
ροῦν ὑπὲρ ἡμῶν, διότι τῷ 1881, ὅτε κατεσχέθη τὸ φύλλον μετὰ
τὸ ποίημα «Μικρὸ, μικρὸ, ἀμούστακο», καθ' ἡμέραν Πέμπτην,
ἀμέσως τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐπορεύθημεν ἐφ' ἀμάξης εἰς τὴν
Εἰσαγγελίαν καὶ παρεδόθημεν αὐθόρμητοι. Εἴχομεν δὲ μείνει
καὶ τότε κεκρυμμένοι μόνον ὅπως, μεταξύ τῆς Πέμπτης καὶ
τῆς Κυριακῆς, ἐτοιμάσωμεν τὸ φύλλον. Ἄν ἠθέλωμεν νὰ
κρυφθῶμεν ἠδυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν διακόπτοντες τὴν ἐκδο-
σιν τοῦ φύλλου, ὅπως μὴ παρακολουθῶνται ὑπὸ τῶν λαγω-
νικῶν τῆς ἀστυνομίας οἱ μεθ' ἡμῶν συκοφαντοῦντες. Εἴχο-
μεν, ἂν ἠθέλωμεν, κρυφῶνας, ὅπου χίλιοι Ζῶηδες ἂν συνήθουν
τὴν ἀνιχνευτικὴν αὐτῶν δεξιότητα καὶ τὴν ἰνδικὴν ὄσφρησιν
δὲν θὰ μᾶς ἀνεκάλυπτον.

Τοῖς κ.κ. Ἰω. Ράγκω, Κ. Κοντολέοντι καὶ Γ. Μάνση,
τὰ εὐχαριστήρια ἡμῶν.

Καὶ μία σύμπτωσις. Ὁ ὑπογράφας τὸ ἀνωτέρω ἐγγρα-
φον ὑπογραμματεὺς λέγεται Κ. Τριανταφύλλου.

Τώρα ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τὸν κ. Καρατζᾶν, εἰσαγγε-

γελῆτα τῶν Ἐφετῶν, ὅστις πιστεύομεν νὰ φανῇ συνταγματι-
κώτερος καὶ δικαιοτέρος τοῦ κ. Γαλιάτσα, ἀφίνον τὸ συμ-
βούλιον τῶν ἐφετῶν ν' ἀποφανθῇ ἀνεπηρέαστον ἐκ προτάσεων
οἶαι αἰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν. Ἄς
ἴδωμεν.

Υ. Ρ. Χθὲς ἀνεκόψαμεν τὸ βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν,
ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐκθέσωμεν τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς λεπτο-
μερέστερον δι' ὑπομνήματος τοῦ κ. Ἄριστ. Οἰκονόμου.

Ῥαμπαγᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΟΠΟΥ ΚΑΙ Ο «ΡΑΜΠΑΓΑΣ» ΕΠΑΙΝΕΙ ΠΛΕΟΝ
ΤΟΝ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ.

Γενναιοφρόνως καὶ ἑλληνοπρεπῶς προσηέχθη, ἐν τῷ τε-
λευταίῳ μετὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἐπεισοδίῳ ἡμῶν
ὁ κ. Τρικούπης. Ὁ ἐνταῦθα πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς βουλ-
γαρικῆς κυβερνήσεως κ. Δ. Ράλλης ἐξωδίκως εἰδοποίησε τὴν
ἡμετέραν κυβέρνησιν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ δωρεῖται τῷ ἑλληνικῷ δη-
μοσίῳ 90,000 εἰς μετοχάστῃς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν κληρο-
δοτηθεισῶν (;;;) αὐτῇ παρὰ τοῦ μακαρίτου Ζ. Σαρόγλου, ὁ δὲ κ.
Τρικούπης ἐξωδίκως ἐπίσης ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν δημό-
σιον ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἀποστέρει τὸ προσφερόμενον δῶ-
ρον καὶ δὲν ἀποδέχεται τὴν λεγομένην δωρεάν, ἐνέχουσαν
αἰτίαν ἀντικειμένην εἰς ἀπαγορευτικὸν νόμον ὑπὸ τῆς ἠθικῆς
ὑπηρετουμένην. Ὠραία, ἐξάίσια, splendid! Ἐν τούτοις
τί γλώσσα αὐτῇ ἡ διπλωματικὴ! Πόσον περιστροφικὴ, ἐλι-
κοειδῆς καὶ στρυφνὴ!

Ὁ Ῥαμπαγᾶς ὄφειλε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ
κ. Τρικούπης ἀνεδείχθη, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἄξιος τῆς
πατρίδος.

Οἱ Βούλγαροι ἠθέλησαν νὰ ἐξευτελίωσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ
πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας εὗρεν εἰς τὸν Τρικούπην τὸν
ἀληθῆ Ἕλληνα. Εἴθε νὰ τὸν εὕρισκαμεν καὶ ἡμεῖς τοιοῦ-
τον, εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν περίστασιν... ἀλλὰ... ἀλλὰ...
ἀλλὰ...

Ῥαμπαγᾶς

ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ

I

Ὅσο μεγάλη γένεσαι, μ' ἀργίεσαι τὸ φιλι σου.

ὦ! νὰ μὴ ἔσωρες ποτὲ νὰ γίνουσου μεγάλη.

Πισω νὰ τυλιγῇ ἄλαφρα ἡ Μοῖρα τὴν κλωστή σου,

Νὰ μίγκραιες καὶ πάλι.

II

Ἄνάργι' ἀνάρργια κάποτε νὰ τὴν φιλῶ μ' ἀφνει

Περσοῦτερ' ἀπὸ μὲν φορὰ ποτὲ τὴν ἐβδομάδα,

Ὡσὰν νὰ ξέρῃ ὡς κ' αὐτὴ τὴν παροιμία κείνη:

«Ἄνάργι' ἀνάρργια τὸ φιλι, γὰρ νάχη ροσιμάδα».

Μεσόκοπος.

Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΞ

— ΜΕΛΕΤΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ —

I

Τετάρτην ἤδη φορὰν φυλακισθεὶς ὁ Ῥαμπαγᾶς, ἔχει
ἀποκτήσει βεβαίως ἰκανὴν πεῖραν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς
ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν καὶ δύναται νὰ μεταδώσῃ τὰς ἐξ
αὐτῶν ἐντυπώσεις του τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ μετὰ τὴν πε-

ποιήσιν ὅτι εἶναι κύριος τοῦ θεματός του καὶ δὲν τοῖς λέγει πράγματα τοῦ ἄερος.

Ὁ ἀρχιφύλαξ, ὁ ἐπιστάτης, ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ φρούραρχος, ὁ ὑποφρούραρχος, ὁ νομάρχης, ἰδοὺ ἢ πολυκέφαλος τῶν παρ' ἡμῖν φυλακῶν τυραννία.

Αἱ κεφαλαὶ αὗται πολλάκις πολεμοῦσιν ἑλλήλας, σπανίως εἶναι καθαρῶς καὶ ὀριστικῶς συνεννοημένοι μεταξὺ τῶν καὶ ἐνίοτε διστακτικῶς ἀντιφάσκουσι τοσοῦτον πρὸς ἑλλήλας, ὥστε Βαβέλ ὅλη διαταγῶν ἐν ἀκατανόητῳ συγχύσει ἐξ αὐτῶν ἐκπορεύεται καὶ ἡ ὑπηρεσία τὰ κἀνεὶ θάλασσα. Δὲν δύνασαι νὰ ὀρίσης πῶθεν ἀρχίζει καὶ ποῦ τελειώνει ἡ δικαιοδοσία ἐκάστη τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Ἄλλ' ἡ σπουδαιότερα πασῶν διὰ τὸν φυλακισμένον ὑπόδικον ἢ κατάδικον εἶνε ὁ ἀρχιφύλαξ.

Ὁ ἀρχιφύλαξ.

Ἰδοὺ τὸ φόβητρον τοῦ φυλακισμένου.

Ἰδοὺ τὸ σπουδαιότερον αὐτοῦ καθ' ἐκάστην μελῆμα.

Εἶναι εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπόλυτος μονάρχης τῆς φυλακῆς, φυλακισμένος καὶ αὐτός.

— Ποῖον θὰ ἔχωμεν ἀρχιφύλακα σήμερον;

Ἰδοὺ τὸ σπουδαιότερον διὰ τοὺς φυλακισμένους ζήτημα.

Ἡ καθ' ἡμέραν, περὶ τὰς 10 1)2 ἀλλαγὴ τῆς φρουρᾶς ἀναμένεται πάντοτε μετὰ παλμῶν, καὶ ἀκούεις διαλόγους ὡς τοὺς ἐξῆς μεταξὺ τῶν φυλακισμένων:

— Νὰ δούμε θὰ μᾶς ἔλθῃ κανένας καλός, ἢ θὰ μᾶς τύχῃ κανένας; τζαναμπέτης ὅταν τὸ χθεσινὸ, νὰ τραβήξωμε τὸ διάλόμας;

— Ἐμένα ὁ χθεσινός δὲν ἄφησε μὴδὲ φαί νὰ μοῦ φερουν μέσα.

— Αὐτός ὁ ἴδιος ἦταν καὶ τὴν περασμένη Κυριακὴ καὶ δὲν ἄφησε τὴ μάνα μου νὰ μοῦ μιλήσῃ ἀπὸ τὰς κιγκλίδας, ποῦ ἦλθε περπατώντας ἀπὸ τὸ χωρὶ πέντε ὥραις δρόμο.

— Ὁ σημερινός λένε πῶς εἶναι καλός.

— Μπορεῖ, μὰ μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι καινούργιος καὶ πρώτη φορὰ ἔρχεται φρουρά. Οἱ καινούργιοι εἶναι πάντοτε αὐστηροί.

Τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς ἡμέρας παρουσιάζεται καθεκάστην καὶ γίνεται κύριον θέμα συζητήσεως.

Καὶ πῶς νὰ μὴ γίνεται;

Ἀπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν.

Αὐτός εἶναι ὁ πολυόμματος Ἄργος, ὅστις προσέχει μήπως ὁ ἐπιστάτης ἢ ὁ λοχίας ἢ τις τῶν καθαριστῶν, ἢ ἄλλος τις φυλακισμένος ἀπολαύων σχετικῆς ἐλευθερίας, διαλάθῃ τὸ ἀγρυπνον, τὸ ἀτέιον ὄμμα του καὶ εἰσκομίσῃ λαθραίως ἀντικείμενόν τι εἰς τὰς φυλακάς.

Ἐνθυμούμεθα, εἰς μίαν τῶν φυλακίσεων ἡμῶν, εὐφύστατον καὶ ὀξυδερκέστατον ἀρχιφύλακα, ὅστις κατῴρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι ὁ πλησίον καφεπώλης εἰσήγεν εἰς τὰς φυλακάς ναργιλίδες πεπληρωμένους διὰ μαστίχης ἀντὶ νεροῦ.

Ἄλλὰ τὸν ἴδιον ἀρχιφύλακα ὅσον ἐξυπνος καὶ ἄν ἦτο, τὸν ἐγέλασεν εἰς φυλακισμένος καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἔστειλεν εἰς τὸν φούρνον παχὺ καὶ μακρὸν ἔντερον μεντομάταις κλπ.

Τὸ γχιουβέτσι αὐτὸ εἰσήθη ἀχνίζον καὶ μυροβολοῦν. Ὁ φυλακισμένος ἔσχισε τὸ ἔντερον καὶ τί νομίζετε ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ;

Τρεῖς ὀκάδας μαστίχην!

Τὸ εἶχαν ἀφήσει εἰς τὸν φούρνον ὀλίγα μόνον λεπτὰ διὰ νὰ ροδοκοκκινίσῃ χωρὶς νὰ διαρραγῇ καὶ νὰ χυθῇ ἢ νὰ ἐξατμισθῇ ἢ μαστίχην.

Ἀφίνομεν τί ἄλλαις κατεργαρίαις, τί στρατηγήματα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων εἶναι γελοῖος ὁ Δούρειος ἵππος, ἐπι-

νοοῦσι οἱ φυλακισμένοι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῶσων ἀπηγορευμένων δι' αὐτοὺς καρπῶν ἐλαυνόμενοι καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐφευρετικώτατοι γινόμενοι.

ΤΩ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΛΑΚΩΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΦΕΡΩΑΗ

Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑ ΤΩ ΛΑΚΩΝΙΚΩ

- 1 Κεραμίδα, τρεῖς δεκάρες, κεραμίδες ν' ἀγοράσης, Τοῦ προδότη τοῦ Τρικούπη τὸ κεφάλι γιὰ νὰ σπάσης.
  - 2 Κεραμίδα, σπάσέ τοῦ το ἡμεγίστη ἀμοιβή σου, Τῆς ταλαίνης μας Πατρίδος ἢ ἀγάπη ἰδική σου.
  - 3 Δὲν σ' ἀρέσει ἢ ἀγάπη τῆς Πατρίδος, Κεραμίδα; Λάβε τῶν κατεργαρέων τὴν λεόντειον μερίδα.
  - 4 Τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ χόρτου καὶ τῆς ἄλλης προμηθείας, Συνηθίζου νὰ λαμβάνου μετὰ τῆς ἀναιδείας.
- ✦
- 5 Κεραμίδα, σπάσέ τοῦ το μὴ τὸ λυπηθῆς διόλου, Τρέχε, σπεῦδε, Κεραμίδα, τὸ κεφάλι τοῦ διαόλου.
  - 6 Κεραμίδα, τοῦ Ροκκάκου ἢ εὐχὴ νὰ σε βοηθᾷ Τὴ γυναῖκα, τὰ παιδιὰ σου ὁ Θεὸς νὰ εὐλογᾷ.
  - 7 Ἰατί σὺ, ὦ Κεραμίδα, τὴν Πατρίδα μας θὰ σώσης. Μ' ἓνα χτύπημα μονάχα τοῦ προδότη ποῦ θὰ δώσης.
  - 8 Κεραμίδα, χωρατεύω, κράτησε τὴν κεραμίδα, Μόνος ὁ Λαὸς θὰ τρίψῃ τοῦ προδότη τὴν κασίδα.

Ὁ Ἀδιάλλακτος

ΑΙ ΑΘΗΝΗΣΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΚ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΟΡΜΩΜΕΝΟΣ ΛΟΧΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΤΣΙΤΣΟΣ

Μικροῦ δεῖν καὶ συγκρούσεις, αἱματηρὰ συγκρούσεις, ὡς φόνου, ἀποτρόπαιοι φόνου, ἐν ταῖς Ἀθήνησι φυλακαῖς τοῦ παλαιοῦ στρατῶνος τοῦ Πεζικοῦ, ἐν αἷς Λάκωνες ἀποτίνουσι τὰς αὐτοῖς παρὰ τῶν Δικαστηρίων τῆς Πατρίδος μας, δικαίως ἢ ἀδίκως, ὀρθῶς, ἢ ἐσφαλμένως δὲν ἐξετάζομεν, ἐπιβληθείσας ἐγκληματικὰς ποινὰς, ἐτελοῦντο περὶ τὴν θην καὶ 1)2 Μ. Μ. τῆς 16 Σεπτεμβρίου τοῦ 1888, ὡραν συνήθη καθ' ἣν οἱ κατάδικοι, θηρίων δίκην, ἐν ταῖς τρώγλαις αὐτῶν κλείονται.

Ὁ Λοχίας τοῦ Μηχανικοῦ, ἐκ Μεσολογγίου ὀρμώμενος, εἰς τῶν τοῦ ἀθανάτου καὶ χαριεστάτου Ἀριστοφάνους μας χαυνοπρώκτων, τινός, τῶν τὴν ἀνυπότακτον Λακωνίαν ἐχόντων πατρίδα, λέξαντος «καλὰ κάνει ὁ Ραμππαγᾶς καὶ κοπανίζει τὸν Τρικούπη» τὴν παρεῖαν διὰ τῆς δεξιᾶς σφοδρῶς ἐπληξεν.

Εὐτυχῶς αὐτός, διότι ἀποτόμως καὶ τραχέως διὰ τῶν ἀν-

δρικών του ὑβρισθέντος Λάκωνος βραχιόνων συλληρθεῖς ἀτιμον θάνατον ἐθνησκον, ἂν παρὰ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ παρεμβάντων γενναίων καὶ φιλανθρώπων Λακωνίων, τὸν ἄνθρωπον φκτειράντων, δὲν ἐσώζετο.

Οἱ βραχιόνες τοῦ ἀνδρείου Λάκωνος τὸ νῆμα τῆς ἀνάνδρου ζωῆς τοῦ Λοχίου δὲν ἔκοψαν· ἀλλ' οὕτως, τοῖς εὐεργέταις αὐτοῦ ἀγνωμονῶν, μόλις σωθεὶς ἐκραύγασεν «εἰς τὰ ὄπλα!»

Οἱ τῶν φυλακῶν ἐξῶθι στρατιῶται περὶ τοὺς ἐξήκοντα ἤκουσαν τῆς γοερᾶς φωνῆς τοῦ Λοχίου καὶ τὰ ὄπλα λαβόντες ἐτρέπησαν πρὸς τὴν θύραν τῶν φυλακῶν, ἔτοιμοι τὴν τοῦ γενναίου Λοχίου διαταγὴν νὰ ἐκτελέσωσι, διότι οὗτος ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς κακώσεως καὶ καταστροφᾶς, φόνους καὶ πανωλεθρίαν ἠπειλεῖ κατὰ παντός αὐθάδους, τολμῶντος εἶτε νὰ ὑβρίσῃ, εἶτε νὰ ἐλέγξῃ τὸν γενναϊότατον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, τὸν Στρατάρχην Χαρίλαον τὸν Τρικούπην, τὸν συμπολίτην, τὸν προστάτην καὶ ἴσω, συγγενῆ αὐτοῦ.

Εὐτυχῶς διὰ τὸν Λοχίαν καὶ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ ἡ τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ ὡς ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς Κυρίου Παπούλια, ἀνδρὸς τοῦ καθήκοντος, φρόνησις, ἡ ἄμεσος αὐτοῦ παρέμβασις καὶ ἡ τοῖς στρατιώταις, πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ὄπλων καὶ ἐπάνοδον εἰς τὰς ἑαυτῶν θέσεις, δοθεῖσα διαταγὴ καὶ ἡ παραινέσις, ἡ πατριωτικὴ παραινέσις τοῦ ἱατροῦ τῶν φυλακῶν κ. Λεωτσάκου, υἱοῦ τοῦ φιλτάτου ἡμῖν Πέτρου Λεωτσάκου, ἀδελφοῦ τοῦ ἐν Κύνῳ μαρτυρικῶς πεσόντος Νικολάου Λεωτσάκου, τὰς αἱματηρὰς συγκρούσεις καὶ τοὺς ἀποτροπαίους φόνους προέλαβον.

Ἐταιρίδιον τοῦ Μεσολογγίου, ἀνάξιε τοῦ γενναίου Ἐλληνικοῦ Στρατοῦ Λοχία, τὰς εἰκόνας τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ Παπούλια καὶ τοῦ Ἰατροῦ Λεωτσάκου ἐν τῷ σφ' ἐταιρικῷ δωματίῳ ἀνάρτησον καὶ τὸν Παπούλιαν καὶ τὸν Λεωτσάκον ὡς Θεοῦ σου διὰ τὴν σὴν σωτηρίαν λάτρευε!

Ὁ βορβοροτάραξ Λοχίας τῇ διαταγῇ τοῦ κυρίου Ἀνθυπολοχαγοῦ τῶν φυλακῶν ἐξεληθὼν, κακώσεις καὶ καταστροφᾶς, φόνους καὶ πανωλεθρίαν κατὰ ἀόπλων, κατὰ ἀσθενῶν, κατὰ πεινῶντων, κατὰ γυμνητευόντων καταδίκων ἠπειλεῖ ἐπιλανθανόμενος, ὅτι αἱ ἀπειλαὶ κατὰ γενναίων καὶ ἀνδρείων Λακωνίων, τὸν θάνατον εἰς μηδὲν λογιζόμενων, ἀπετείνοντο.

Ἀληθῶς οἱ γενναῖοι Λάκωνες ἀσπλοὶ ἐτύγγανον ὄντες ἀλλ' οἱ Λάκωνες εἶχον τὴν τῶν λακωνικῶν βραχιόνων ρώμην καὶ τὸ τῶν λακωνικῶν ψυχῶν σθένος καὶ διὰ τῶν τοῦ γενναίου Λοχίου καὶ τῶν στρατιωτῶν ὄπλων ὀπλιζόμενοι ἠδύναντο τοὺς μὲν ἀθώους στρατιώτας ν' ἀποπέμψωσι, τὸν δὲ Λοχίαν νὰ τιμωρήσωσιν, οὐ τὴν τοῦ θανάτου τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν δι' ἧς τὰ τοῦ Μεσολογγίου ἐταιρίδια κολάζονται.

Κατὰ τὰς κραυγὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ Λοχίου, αἰτινες πλῆθος Λαῶν ἐξῶθι τῶν φυλακῶν προεκάλεσαν, παρῶν ὁ συντάκτης τῆς δημοκρατικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ραμπαγάς», ὁ Ρόκκος Δ. Χοιδᾶς.

Παράδοξος ἀληθῶς ἐφάνη αὐτῷ ἡ θρασύτης τοῦ ἐταιρίδιου λοχίου, ἀναξίου καὶ ἐνὸς ἀνδρικοῦ ραπισματος, καὶ παρετήρησεν αὐτῷ ὅτι οὐ πρόπον αὐτὸς φρουρὸς ἀόπλους φρουρούμενος ἠπειλεῖν οὐ φρόνιμον ἀτυχεῖς καταδίκους φρονεῖν οὐ δυνατὸν ἄνδρας Λάκωνας, ἀμυνομένους σθεναρῶς περὶ τῶν δικαίων των, κακοποιεῖν.

Ὁ θρασύτατος λοχίας ἐπίστευσεν, ὅτι δύναται ἀτιμωρητὴ καὶ νὰ ὑβρίσῃ καὶ ν' ἀπειλήσῃ τὸν Ρόκκον Δ. Χοιδᾶν. Καὶ ὕβρισεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἐκτὸς τῶν φυλακῶν καὶ μακρὰν τοῦ Ρόκκου καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς φρουρᾶς ἀρίστων νέων ὑπαξιωματικῶν προφυλασσόμενος, καὶ ἠπειλήσεν τὸν Ρόκκον. Ἀτυχῶς δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν κακοθηέστατον καὶ ἀνανδρότατον, ἀνδρῶν ἀπάντων ὑπὸ τὸν ἥλιον κακοθῆτων καὶ ἀνάνδρων, συμπολίτην, προστάτην καὶ συγγενῆ του Χαρίλαον τὸν Τρικούπην, ἐλαβεν οὗτος τὴν πρόπουσαν ἀπάντησιν, ἦν ἄνδρες, ὡς ὁ Ρόκκος, ἐτοίμως

καὶ πρεπόντως διδόσιν τοῖς τοῦ Μεσολογγίου ἐταιρίδιοις.

Ὁ Ρόκκος δίδει τὸν λόγον ἰσθρῶς ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ, ὅτι λίαν ταχέως θὰ τιμωρήσῃ τὸν μὲν γενναϊότατον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, τὸν Στρατάρχην Χαρίλαον τὸν Τρικούπην, τὴν ἀπνευστήραν τῶν ἐπὶ γῆς τιμωριῶν, τὸ δὲ ἐκ Μεσολογγίου ἐταιρίδιον, τὸν Λοχίαν τοῦ Μηχανικοῦ, μὲν τὴν τοῦ στρατιώτου περιβολὴν, ἣν ἡ Πατρίς περιέβαλεν αὐτὸν πρὸς φρουρήσιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, δ' ἑνος ἀνδρικοῦ κατὰ τῆς ἐταιρικῆς παρσιᾶς του ραπισματος.

Ἐταιρίδιον τοῦ Μεσολογγίου, διδασκτικώτατον ὁ Ρόκκος διδάξει σε μάθημα!!

Ὁ ἀδιάλλατος

Σ. Ρ. Τ ἀνωτέρω καταχωροῦνται ὑπ' εὐθύνην τοῦ γράψαντος.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΩΝ ΑΘΙΝΗΣΙΩΝ ΛΑΚΩΝΩΝ.

- 1 Ἐτέθησαν στὰς φυλακὰς
οἱ δύο δημοκράται.
Ὁ Ρόκκος καὶ ὁ Ραμπαγάς
οἱ τοῦ λαοῦ προστάται.
- 2 Διότι ἔγραψαν πολλὰ
κατὰ τῆς βσιλείας.
Καὶ τὴν σημαίαν ὕψωσαν
τὴν τῆς Δημοκρατίας.
- 3 Ἥτις θερμαίνει τὴν καρδίαν
τοῦ Ἑλλήνος πολίτου.
Καὶ ἀνωτέρα ἔσεται
παντός ἀνόμου τίτλου
- 4 Ζητ' ἡ ἸΣΟΤΗΣ, ἀδελφοί,
καὶ ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Αἵτινες εἰν' ἀνώτεροι
ἀπὸ τὴν βασιλεία.
- 5 Λαε, ἐπέστη ἡ στιγμή
ποῦ πρέπει νὰ θελήσῃς
Τοὺς μητρολαίας πομπρωδῶς
κ' οἰκτρῶς νὰ καταλύσῃς.
- 6 Εἶραθα τέκνα γνήσια
τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων
Καὶ πρέπει νὰ κρατῶμεν
τὸ αἶσθημα ἐκείνων.
- 7 Νὰ δείξωμεν, δετ' ἡ Ἑλλάς
ἔζησε καὶ θὰ ζήσῃ.
Καὶ τὴν σημαίαν ὕψιλά
δύναται νὰ κρατήσῃ.
- 8 Ἀδελφοκτόνοι ἀνάνδροι,
ἐστήσατε παγίδας,
Ἄς θὰ συντρέψῃ ὁ Λαὸς,
τῆς Σπάρτης ὁ Βρασιδάς.
- 9 Ἦλθε στιγμή, φωνάζατε,
ὅλοι ὁμοῦ τὸ ζήτη.
Ζήτη ἸΣΟΤΗΣ, Λευθεργιά
Ζήτη Ἀδελφότης, Ζήτη.

Μεσοδρασιλικός.

ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος κατάδικοι καὶ ὑπόδικοι ἔχουν σφοδρὰ καὶ δίκαια παράπονα κατὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων ἅτινα λαμβάνουσιν ἀπέναντι αὐτῶν οἱ ἀρχιφύλακες. Μάρτυς αὐτόπτης τῶν μέτρων τούτων ὁ Ραμπαγάς δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ρῆξῃ φωνὴν ὑπερασπίσεως ὑπὲρ

τοῦ δικαίου καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, καὶ ὡς φίλος τῆς ἀληθείας πάντοτε καὶ πανταχοῦ, νὰ ἐπιμαρτυρήσῃ τὴν ἀληθειαν τῶν ἐν τῇ κατωτέρω ἀναφορᾷ γραφομένων παρὰ τῶν ὑποδίκων ἐπιφυλαττόμενος νὰ συνηγορήσῃ καὶ ὑπὲρ τῶν καταδικῶν δταν καὶ αὐτοὶ προσώσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους.

Ἴδου ἡ τόσον εὐγλώττως γεγραμμένη ἀναφορὰ τῶν ταλαιπωρουμένων ὑποδίκων.

Π ρ ὅ ς

τὸν κύριον *Εἰσαγγελία τῶν Πλημμελειοδικῶν*

Κύριε Εἰσαγγελεῦ!

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν, ἄνευ οὐδεμίαις ἀφορμῆς οἱ ἀρχιφύλακες τῶν ἐν αἷς κρατούμεθα ἐξεταστικῶν φυλακῶν παρακωλύουσι τὴν εἰσόδον παντός ἐπισκέπτου εἰς τὰ ἐξωτερικὰ προαύλια, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἀπὸ ἐτῶν ἐπετρέπετο ἡ εἰσὸδος τούτων, ἥτις μεγάλως συνέτεινεν εἰς τὸ ν' ἀπαλλάσῃ ἡμᾶς τῶν δυσχερειῶν, αἰτινες ὡς ἐκ τῆς πλημμελοῦς τῶν φυλακῶν παρ' ἡμῖν διοργανώσεως παρενέβαλλοντο ἡμῖν.

Ὀὕτω ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διατελοῦμεν ἐν στενῇ ἀποκλεισμῷ ἀπὸ πάσης ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν συγγενῶν οἰκείων ἢ συνηγόρων ἡμῶν ὑφιστάμενοι τὰς ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἀποκλεισμοῦ ἀνυπολογίστους βλάβας καὶ δὴ τὴν στέρησιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀπολύτως πρὸς συντήρησιν ἡμῶν ἀναγκαίων.

Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη κατάστασις πορρω ἀπέχει τοῦ νὰ ἐμφαίνῃ ὅτι ζῶμεν ἐν πεπολιτισμένῳ κράτει, ἀπάδει δὲ πρὸς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς λογικῆς.

Δ ι ἄ τ α ὕ τ α .

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς κύριε Εἰσαγγελεῦ, ὅπως εὐαρεστούμενος διατάξῃτε τὰ δέοντα πρὸς ἄρσιν τῆς ἀφορήτου ταύτης καταστάσεως.

Ἐπὶ τῶν φιλοδικαίων καὶ φιλανθρώπων ὑμῶν αἰσημάτων ἐπεριδόμενοι εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλετε εἰσακούσει τὴν δικαίαν ταύτην αἰτησίαν μας καὶ ὑποσημεϊούμεθα.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ ὑπόδικοι

(Ἐπονται 58 ὑπογραφαὶ ἐκτὸς τῶν ἀγραμμάτων)

Φυλακαὶ Παλαίου Στρατῶνος, τῆ 15 76ρίου 1888.

Ὁ **Ραμπαγᾶς** εὐελπιστεῖ ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεῦς τῶν Πλημμελειοδικῶν θὰ εἰσακούσῃ τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἀναφερομένων καὶ θὰ ἐκλείψῃ πλέον ὀριστικῶς κατάστασις μὴ τιμῶσα βεβαίως τὴν ἡμετέραν δικαιοσύνην. Ὁ κ. Γαλιᾶτσας, ὃν δὲν ἠτύχησαμεν νὰ γνωρίσωμεν προσωπικῶς, εἶναι ἀγαθῆς καρδίας ἄνθρωπος, καθὼς μᾶς εἶπαν πολλοὶ ἀναγνώσαντες ὅτι, ἐν ἐξάψει περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ **Ραμπαγᾶς** καὶ θέλομεν νὰ ἴδωμεν ἂν ἡμεῖς ἢ οἱ τοῦτο λέγοντες ἔχουν δίκαιον. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶναι, νομίζομεν, δυνατὸν νὰ γίνηται χωρὶς νὰ μεταβάλη τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀγρι-ἄνθρωπον ἀνθρωποφάγον.

Υ. Γ. Κατ' ἀκολουθίαν, φαίνεται, τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπῆλθε βελτίωσις τῆς.

Ραμπαγᾶς.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΟΥΣ ΠΛΗΡΟΦΟΦΙΑΣ

Εὐχαρίστως ἐπανορθοῦμεν ἀνακριβῆ πληροφορίαν παρεσφύρασαν εἰς ἕν τῶν τελευταίων ἡμῶν φύλλον, καθ' ἣν ὁ κ. Τρικούπης ἐπαυσε τὸν ἀείμνηστον Γεώργιον Παράσχον ἀπὸ τῆς θέσεως διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ διώρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Σπαρτίδην. Ὁ τὴν παῦσιν ταύτην ἐνεργήσας ἦτο ὁ κ. Δηλιγιάννης, διορίσας ἀντὶ τοῦ Παράσχου τὸν μακαρίτην Ἐπαμ. Σχινᾶν. Ὁ **Ραμπαγᾶς**, φίλος ὢν τῆς ἀληθείας λυπεῖται διὰ τὸ λάθος τοῦτο ὅπερ ἐπέβραζε τὸν κ. Σπαρτίδην καὶ εἰλικρινῶς αἰτεῖται, παρ' αὐτοῦ τοῦ ἄλλως φίλου του καὶ ποτε συνεργάτου του ἐν Κωνσταντινουπόλει, συγγνώμην.

Ἐν τῇ θεύλλῃ τῆς καταδιώξεως ἡμῶν δὲν εἶναι ἀπορίας ἄξιον, ἂν παρεσέδουσε μία εἰς τὸ φύλλον ἡμῶν ἀνακριβεία, ἀφρῷ ἄλλοι τὴν παθαίνον ἐν πλήρει γαλήνῃ.

Ραμπαγᾶς.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΟ

Ἀπέθανε μιὰ γρῆα ἐνενηντάρα

τὸ ἔξερει ὁ Θεὸς πῶς ἔζουσε, — ἄς ἴδωμεν ἔζουσε! —

γιὰ ἔξοδιον δὲν τῆς βρέθη οὔτε πεντάρα,
καὶ δύο ἡμέραις τὸ λείψανον βρωμοῦσε.

Πόσαις φωαῖς στὴ γειτονιά κι' ἀντάρα,
ἀπὸ τῆ βρώμια πλειὰ δὲν ἐβαστοῦσε·
τρέχουν πολλαὶ εἰς τοῦ Παπα Τζανέττου . . .
μ' αὐτὸς μπιστιοῦ δὲν δούλευε ποτέ του!

✦

«— Ἐλα, παπᾶ, τοῦ λένε, νὰ τὴν βγάλῃς

Κι' ἡ γειτονιά θὰ σ' τὸ χρωστᾶ ἔτι χάρι·

τὸν κόπο ἐστὶ μόνον ἄνευ βάλῃς,

τὴν κάσσκ ἐμεῖς» κι' ἐκειὸς τοὺς λέει: Παζάρι!

α— Ἀχ, βγάλτημας, παπᾶ, καὶ μὴν τὴν ψάλῃς. . .

«— Δὲν πᾶς τὴν βγάνω δίχως τριαντάρι (*)

«Βγάλτην» αὐτοί, ἐκειὸς πῶς ἀδὲν τὴ βγάνει»,
καὶ ἔστων καυγᾶ ἀφράτη νεῖα προφθάνει.

✦

Καλὲ, παπᾶ! τοῦ κάνει θυμωμένη,

εἶνε ἄτροπῆ, μοῦ φαίνεται, μεγάλη,

ἡ γειτονιά εἶν' ὅλη ἀρρωστημένη,

φλάρου θὰ πῶ νάρθη νὰ μᾶς τὴ βγάλῃ.—

Σώπασε δὰ, τῆς λέει, εὐλογημένη,

γαῖδεύοντας τ' ὠραῖό της τὸ κεφάλι,

κι' ἀφοῦ ἰπὸ μὲ θὰ γιαιτρευθῆτε μόνο,

τὴ βγάνω καὶ, πρὸς χάρι σας, τὴ χῶνω.

Σπουργίτης.

ΠΙΦ! — ΠΑΦ!

Ἡ παραίτησις διαψεύδεται. — Ἡ ἔθρικὴ ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου διαψεύδει τὴν περὶ παραίτησεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου φήμην. Ἀλλὰ, καθὼς οἱ Γάλλοι λέγουν, il n' y a pas de fumée sans feu καὶ κάτι θὰ ἐτρεξεν ἢ θὰ τρέξῃ πάντοτε. Ἴσως ἀναμνήνῃ νὰ ἐσορᾶται πρῶτον τὴν εἰκοσιπενταετίαν του καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ πάντα τὰ ἐν ὄρα γάμου τέκνα του.

✦

Σπουδαιόταται εἰδήσεις. — Καθ' ἃ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Μονάχου τῷ μὲν κ. Ἀγγέλῳ Βλάχῳ ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Μιχαήλ, τῷ δὲ κ. Φιλήμονι τὸ τῆς Μιχαλοῦς.

Τὰ συγχαρητήριά μας. Ὁ κ. Φιλήμων, ὅσω καὶ ἂν ἔχη ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ δέχεται παράσημα λέγουν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ τὸ δεχθῆ ἑξαιρετικῶς, διότι εἰργάσθη ὅπως ἀξιωθῆ αὐτοῦ.

✦

Εἰς ναυτικῆς ἔξω τοῦ στοιχείου του. — Διὰ τὸν Ἡλίαν Κανελλόπουλόν μας, τὸν μόνον ναυτικὸν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ὅστις ἐξετέλεσε καὶ περίπλου τῆς Γῆς, τὸν εἰδικώτατον μορφωτὴν τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων λέγουν ὅτι τὸν προσλαμβάνει διευθυντὴν αὐτῆς ἡ Ἑλλ. Ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία. Ὅλα μας ἀνάποδα κι' ὁ γάμος τὴν Τετράδι. Περιμένομεν τῶρα νὰ βάλουν εἰς τὴν θέσιν του κανένα Ἡγούμενον.

✦

Κάτω ὁ Λασσάλ. — Τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν δημοτικὸν σύμβουλον κ. Μιχαήλ Λάμπρον, διότι κατήγγειλεν ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ τὸν Λασσάλ, ὡς παραβάντα ἕνα τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου καὶ εἶπεν ὅτι δικαιοῦμεθα νὰ φροντίσωμεν περὶ ἄλλου θιάσου τῆς ἀνθρωπιάς. Κάτω ὁ Λασσάλ!

(*) Νόμισμα ἀγγλικὸν ἰσοδυναμοῦν πρὸς δρ. 3.50 ὅπερ ἐδίδετο συνήθως τοῖς ἱερῶσιν εἰς τὰς ἐκφορὰς.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ὁ μέγας καὶ πολὺς ἐκεῖνος τῆς Ἀπόκριας Γρίβας παρουσιάζεται εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ ἄνθρωπον εἰς τὰς φυλακὰς.

— Ποῦς εἶσαι σὺ, τὸν λέγει ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Τρικουπάκης, βλέπων ἐνώπιόν του ἄνθρωπον παραδόξως ἐνδεδυμένον καὶ κρατοῦντα ὑπὸ τὴν μασχάλην ἐρυθρὰν σημαίαν.

— Ἄνθρωπος, ἀπαντᾷ ὁ Γρίβας ἀφελῶς.

— Καὶ ποῖόν θά ᾔδης εἰς τὰς φυλακὰς; Νὰ μὴ θέλῃς νὰ ᾔδης τὸ Ρόκκο ἢ τὸ ΡΑΜΠΑΓΑ καὶ κρατεῖς κόκκινη σημαία νὰ κηρύξουν εἰς τὰς φυλακὰς τὴν δημοκρατίαν; Ἔχεις ἀπάνω σου τὸ φύλλο τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ; Ἄν τὸ ἔχῃς δὲν σοῦ δίνω τὴν ἄδεια.

Ἄλλὰ μετὰ τινὰς εὐφρεῖς παρατηρήσεις του, ὁ Γρίβας κατώρθωσε νὰ πάρῃ ἄδειαν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς φυλακὰς μὲ τὴν κόκκινη σημαίαν.

Μὰ τί φόβος τοὺς πήρε! Ἀκατανόητον αὐτό! Ἐγείναμεν τὸ φρόνητρόν των καὶ εἰμεθα ἴσω; ἡ μόνη διατάραξις τῆς μακαριότητος των ἐπὶ ταῖς προαγγελλομέναις ἐορταῖς καὶ τῇ προσδοκίᾳ νέων παρασῆμων.

ΛΑΒΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ. — Κατ' αὐτὰς ἔφεραν εἰς τὰς φυλακὰς ἕνα νταβραντισμένον βλαχοποιημένα, ὁ ὁποῖος ἀπήγαγε νέαν εἰκασιδίον ἐτῶν καὶ διεκόρευσε αὐτήν. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐνός ἀλθανοῦ φυλακισμένου ἀνταλλάσσεται ὁ ἐξῆς διάλογος, τοῦ ὁποῖου τὴν μετάφρασιν δὲν ἐπιχειροῦμεν, ἐπιθυμοῦντες νὰ θεωρηθῇ ὡς γενόμενος κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

— Σὰ ντίτ ἐμπάντε τσοῦπενε τσέ ρεμπέδε;

— Γιάστε ντίτ ἐμπάγτα.

— Σὰ ντούαρ γιά ἡόλκε;

— Νιζέτ ἔ ντί.

— Νέ γιά σου βγάμε ἐχέκουρ ντέ μέσ τέντε χαλάγ τέ τε μπένετε φυλακία.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ. — Ἐχομεν ἐκ τῶν φυλακῶν τὸ κωμικώτατον θέαμα μεγαλοπρεποῦς, εὐρυχωροτάτου ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ, περιέχοντος ἕνα μόνον χωροφύλακα καὶ τὸν ἐνωμοτάρχην Ἀδζάρων Μπουντούρην. τὸν κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπον τοῦ καθήκοντος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ καμμίαν πυρκαϊάν δὲν λείπει. Ὁ στρατὸν αὐτὸς ἔχων ἀνοικτὰ καὶ χαίνοντα τὰ παράθυρά του, ὡς στόμα γέροντος νωθοῦ, φαίνεται ἡμῖν ὅμοιος πρὸς ἕκ των κατηγορημένων καὶ ἀνευ καλοῦ ἡρώων μοναστηρίων.

Τὴ φτωχολογίᾳ μποροῦτε νὰ οἰκονομηθῇ ἐκεῖ μέσα!

Κι' ἔπειτα δὲν ἔχουν, λέγει, τόποι πλέον διὰ πτωχοῦς εἰς τὸ Πτωχοκομιετον καὶ δι' ἀσθενεῖς εἰς τὸ Νοσοκομιετον.

Ἄς τοῦ κολλήτρων τοῦλάχιστον ἔζωθεν ἕν μέγα αἸΝΟΙΚΙΑΖΕ-ΤΑΙΩ. Τί λέγει καὶ ὁ ἀνθοπομοίραρχος κ. Ζυμβρακάκης;

ΕΠΙΦΟΒΟΣ ΑἶΜΑ. — Δύο φυλακισμένοι ὁμιλοῦν περὶ ἄλλου συναδέλφου των, ὃν ἀποκαλοῦσι λίμα ν.

— Εἶναι τέτοια λίμα λέγει ἐπὶ τέλους ὁ εἰς αὐτῶν κλειών τὴν συνδιάλειξιν, ὥστε μὰ τέτοια ἐγγλέζικη λίμα, ὥστε καταντᾷ ὡποπιτος ἀποδράσεως.

ΣΚΕΨΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ. — Μέγα εὐεργέτιμα θά ἦτο, ἂν ἡ ἐκκλησία εἶχε κανένα ἀποτελεσματικὸν ἐξορισμὸν διὰ τοὺς κορέους. Τότε θά ἐπίστευα ὅκα τῆς τὰ θαύματα.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ. — Χοῖς ἠξιώθημεν καὶ τιμητικῆς φρουρᾶς ὑπὸ ἀρχιφύλακα τὸν γ. Πολιτάκον, ὅστις οὔτε κἂν ἀνέβη νὰ περιέβη τὰ δωμάτια. Μᾶς φρουροῦν Εὐέλπιδες ἀσκούμενοι οὕτω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν. Εὐέλπιδες φρουροῦντες τόσοις ἀπέλιπιδας. Οἷα σαιζπήρειος ἀντίφασις. Ἐν τούτοις ἡ θεὰ τῶν εὐσταλῶν αὐτῶν λεβέντηδων φσιδρῶνει πως τὴν στεγνότητα τῶν φυλακῶν.

ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΜΕΣΑ. — Ὁ ἐλεύτερος κ. Μεϊδανόπουλος ἀπήγγειλεν ὡς γνωστὸν, κατὰ τῶν συλληφθέντων ἡγουμένου καὶ ἡγουμενοσυμβούλων τῆς Μονῆς Πεντέλης κατηγορίαν ἐπὶ ἀπιστία καὶ πλαστογραφίᾳ, διαπραχθεῖσας ἐκ εὐστάσεως, κατὰ δὲ τὴν ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, οἱ κατηγορούμενοι διατελοῦσι: περιωρισμένοι ἐντὸς οἰκίας τινὸς παρὰ τὴν Πλάκαν ἀνύκρουσης εἰς τὴν μονὴν, φυλάσσονται δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν.

Δηλαδὴ εἶναι σπῆτι των οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ ὄχι εἰς τὰς φυλα-

κὰς καθὼς ἡμεῖς, Νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν των, κύριε Μεϊδανόπουλε, ἂν πιάνῃ πλέον, ἀφοῦ μάλιστα κατηγοροῦνται ἐπὶ ἀπιστίας.

Ο ΕΞΟΠΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. — Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ πρῶτος ἐν πρώτῳ ποιήματι αὐτοῦ ἔλεγε δὲ ὁ στόλος καὶ τὰ τορπιλοβόλα μας δὲν ἠτοιμάζοντο διὰ τὸν Κεμάλ, ἀλλ' εἶχον τὴν εἰρηνικωτάτην ἀποστολήν νὰ παρασκευασθῶσι διὰ γυμνάσια καὶ διὰ τὰς ἐορτάς τῆς εἰκοσιπενταετίας. Καὶ ἰδοὺ δὲ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. Αὐτὰ ἦσαν ὄλαι των αἰ ἐσφραγισμέναι διαταγαί, τὰς ὁποίας, πρὶν ἀνοιχθῶν εἰς τὸ πέλαιος, ἀνέγνωσε μὲ διαπερατικὸν ὄμμα λυγκὸς ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ καὶ ἐγένετο φῶς.

Τὸ δυστυχισμένο τὸ ἰσοζύγιον. — Πόσον νομίζετε δὲ ἐξωδεύθησαν ἐκ τοῦ κονδυλίου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας διὰ τὴν πολύκροτον σύλληψιν τοῦ Ραιμπαγᾶ; Κατ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας ἄνω τῶν 800 δραγμῶν, διὰ μετεμφίσεις κλητῆρων καὶ ἀστυνόμων, δι' ἀμοιβὰς κατασκόπων κτλ. κτλ. κτλ.! Τὸ δυστυχισμένο τὸ ἰσοζύγιον! Πάλι φοβερόν τιναγμὸν ὑπέστη, τιναγμὸν ποῦ τὸ γονάτιζε βεβαίως! Κύριε Τρικούπη, περισσώτερον φειδωλὸς γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Σκερῆθε δὲ θέλουμε παράδαις καὶ παράδαις γιὰ τῇ γιορταῖς τῆς εἰκοσιπενταετίας!

Cherchez la femme! Ἡ καταδίωξις τοῦ Ραιμπαγᾶ εἶχε καὶ τὸ ρωμαντικὸν τῆς μέρος, ἀφοῦ ἀνελίχθη εἰς αὐτὴν καὶ κυρία τῆς καὶ μάλιστα μαυροφορεμένη—γιὰ τὸ ρωμαντικώτερον!—ἥτις δελεασθεῖσα ἀπὸ τὴν ὑποσχθεῖσαν ἀμοιβὴν ἀνέλαβεν αὐτὴ ἡ ἴδια νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ κρησφύγετον τοῦ Ραιμπαγᾶ! ὦ, αὐταὶ αἱ γυναῖκες! ὁ Ραιμπαγᾶς, εἰμεθα βέβαιοι, ἂν ἐγνωρίζε τὸ ποιοῦτο, θά ἐπορευέτο αὐθορμητῶς καὶ εὐχαρίστως εἰς τὴν τόσῳ ἐπιθυμοῦσαν νὰ σὺ λ' ἀβῆ Κυρία διευκολύνουσα αὐτὴν οὕτω εἰς τὸ ἔργον τῆς!

Καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον. Καὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ ταχυδρομείου διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Καζάζη νὰ μὴ παραδίδωσι φύλλα ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἀριθμῶν ὥστε ἡ λογοκρισία ὅσον πάει καὶ προοδεύει. Δὲν μποροῦντε παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τὴν εὐσεβῆ πρόνοιαν τοῦ κ. Καζάζη!

ΕΧΑΣΑΜΕ ἕΝΑ ΚΕΛΕΠΟΥΡΙ. — Εἰς τὰς φυλακὰς ἐμάθομεν δὲ ἀπέθανε πρὸ τινων μηνῶν ὁ ὄνομα κ. Κελεπούρης, τῆς Πλάκας ὁ βλάχος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος οἰνωποιὸς καὶ οἰνοπώλης ὦν, ἦτο ὁ μεγαλείτερος καταναλωτῆς τοῦ ἐμπορεύματος αὐτοῦ καὶ εἶχε τὴν ἰδέαν δὲ ἂν ἀπομακρυνθῇ ἐν βῆμα ἀπὸ τὴν κάνοια καὶ βγῆ ἐξω τοῦ κατωφλίου τοῦ μαγαζοσπιτιοῦ του θ' ἀποθάνῃ, ἐκράτησε δὲ τὸν λόγον του, ὡς ἰππότης, διότι δὲν ἐβγήκε ποτέ, ἕως ὅτου τὸν ἐβγαλᾶν . . . πεθαμένο.

Ὁ μακαρίτης Κελεπούρης ἔπεσε, ἐνδόξως ὄμμα τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ πρὸς τὴν ξανθὴν ρετσίναν.

Εἶχε πρῆσθη πλέον ἐξ αὐτῆς. Δὲν ἔπινεν ἀλλ' ἐνήργει μεταγγίσεις πίνων, ἦτοι μετεβίβαζε τὸ κρασί ἀπὸ τὴν βαρέλαν εἰς τὴν βαρέλαν κοιλίαν του.

Εἶχε γέινει ὅλος κοιλιά καὶ στομάχι, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Εἰς τὸν βίον του δὲν ἔκαμε κακὸ κανενός. Ἦτο δὲ κραστικῶ-τατος. Ἦπῆρχον φίλοι του πελάται οἱ ὁποῖοι θά εἶχον ἰσόδιον τὸ κέρασμα, ἂν ἔζη. Αὐτοὶ ἔχασαν πράγματι κελεπούρι.

Θρηνησατέ τον συναδέλφου του με κρηδεις.

Ἰδοὺ καὶ ἐν ἐπιτύμβιον διὰ νὰ χαραχθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου του.

ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Τῆς ρετσίνας καρχαρίας ἐδῶ μέσα νὰι θαμμένος
Ἡθάνα, καθὼς ἐζῶσε, μὲ ρετσίνα μεθυσμένος
Ἡ βαρέλλαις ποῦ ἀφίνει σ' ἀπροστάτευτη ἀρράνια
Ἄς τὸν ράνουν μὲ ρετσίνα κι' ἄς τοῦ βάλουνε στεφάνια.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗ. — Διάδοχος τοῦ Κελεπούρη ἔγεινεν ὁ δημοφιλὴς τῆς Πλάκας Τούρκος, ὁ ὁποῖος ὁμοῦς δὲν ἐφά-

νη εὐτυχῆς ἐπὶ τοῦ νέου θρόνου, διότι τοῦ ἐξύμισε τὸ κρασί· ἔγεινε Τ ο ρ ο σ ζ ῦ δι. Τώρα ἔμεινε ὁ ἄνθρωπος β ε ρ ζ ι ν ο ς. Τὸν συλλυπούμεθα διότι ἦτο περίστασις νὰ ὑφελθῆ, μὲ τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ κρασιῦ. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὴν λύπην των διὰ τὸν θάνατον τοῦ Κελεπούρη ἐξύμισε καὶ τὰ κρασιά του.

Μεταξὺ μπεκρῆδων :

- Ἐχει τάπα ἢ μποτίλλια, νὰ μὴ ζεθυμαίνῃ ;
- Ὁχι, ἀλλὰ θὰ γίνωμ' ἐμεῖς τ ἄ π α.

ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Εἰς μάτην ἐζήτησαμεν ἐλλείψεις εἰς τὸ ψωμὶ τῶν φυλακῶν τοῦ Παλαιοῦ Σπριτῶνος, καὶ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐργολάβον κ. Ἰωάννην Ἡλιόπουλον, οἰκοκύριον ἄνθρωπον καὶ πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἀρτοποιῶν. Διὰ τοὺς Βλάχους ἐφρεξεν, ὡς πρὸς αὐτὸ τοῦλάχιστον ἡ φυλακή. Τρῶνε κουραμάνια, πού δὲν τὴν ἔχουν ἰδεῖ οὔτε ἔστων ἔσπνο τους. Εἶναι δὲ τὸ ψωμὶ δύο εἰδῶν, κουραμάνια καὶ χάσιχο καὶ οἱ φυλακισμένοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ἡ κουραμάνια ἔχει τὴν πλειοψηφίαν ὡς τωνατικωτέρα. Εἶθε νὰ ἦτο τοιοῦτο τὸ ψωμὶ καὶ τῶν ἄλλων φυλακῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Ἐκ τοῦ Τρικουπικοῦ στρατοπέδου) (α).

Ἠὸς θὰ διορισθῇ ἀυλάρχης.— Εἶναι ἀπορρισμενον πλέον, ὅπως διορισθῆ, ἀμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ Βασιλέως, ἀυλάρχης ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης. Αὐτὴ ἡ θέσις ἦτο ἡ κατάλληλος δια τὸν κ. Θεοτόκην, ἔχοντα ὄλα τ' ἀπαιτούμενα προσόντα.

* *

Νέοι ὑπουργοί.— Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως διορίζονται, ὑπουργὸς μὲν τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Ἀνάργυρος Σιμόπουλος, βουλευτὴς Φθιώτιδος, ὑπουργὸς δὲ τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Βασίλ. Βουδούρης, ἀντὶ τοῦ κ. Θεοτόκη ἀναλαμβάνοντος τὰ ὑψηλά καθήκοντα τοῦ Αὐλάρχου τοῦ Βασιλέως.

* *

Ἀποურγικὸν Συμβούλιον διὰ τὸ «Γεννηθῆτω φῶς».— Τῶσον καιρίως ἐτραυματίσθη ὁ κ. Τρικουπὴς ἐκ τοῦ «Γεννηθῆτω Φῶς» τοῦ Ραμππαῆ, ὥστε καὶ ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδίκης τοῦ «Ραμππαῆ». Ἀπεφασίσθη δὲ ὡς ἔμαθον ὅπως διαταχθῆ ὑβίστηγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Σ. Γαλιάτσας, νὰ διατάσῃ, ὑπ' εὐθύνην του, τὴν κατάσχεσιν ἐκαστοῦ ἐκδιδομένου φύλλου τοῦ «Ραμππαῆ», ὅπως οὕτω διὰ τῶν συνεχῶν κατασχέσεων κατορθωθῆ ἡ ἐντελής διακοπή του. Θὰ γείνη λοιπὸν Μουντζουρίδης ὁ κ. Γαλιάτσας. Δὲν τὸ πιστεύομεν.

Κατάσκοπος.

Πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ παρεξηγηθῆ καὶ ἡ πατριωτικὴ κραυγὴ ἣν βάλλει σήμερον, διὰ τοῦ πρώτου ποιήματος αὐτοῦ, ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ

(α) Μ' ὄλην τὴν καταδίκην τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑΣ κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ φίλον αὐλικὸν τινα τοῦ κ. Τρικουπῆ. Ὁ αὐλικὸς οὗτος ὑπεσχέθη νὰ μᾶς διδῆ εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ δημοσιεύονται ἐν τῷ ΡΑΜΠΑΓΑ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον.

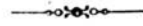
προτρέπον τὸν βασιλέα νὰ θυσιάσῃ τὴν δαπάνην τῶν ἀπανταχῶς τῆς Ἑλλάδος ἐορτῶν ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι αὐτοῦ εἰς ἀγορὰν ἐνὸς θεωρηκτοῦ. Τὸ ποίημα ἡμῶν ἔχει καὶ τὸ εὐτράπελον αὐτοῦ μέρος, ἀλλὰ δὲν πειράζει κανένα, κύριε Γαλιάτσας.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑ»

Οἱ κ. κ. Ῥόκκος Χοιδᾶς καὶ Κλεάνθης Ν. Τριανταφόλλου, ἀνέθεσαν τὴν ὑπεράσπισίν των, ἐπὶ τῇ ἀποδοδομένη εἰς αὐτοὺς κατηγορίᾳ περὶ τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμου.

Ἡ δίκη αὕτη εἶναι προορισμένη νὰ λάθῃ μεγάλας ἐξελίξεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ. — Ἐκτὸς τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου, προσεφέρθησαν ἵνα ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισίν μας καὶ ἄλλοι φίλοι μας δικηγόροι.

ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ ΜΑΣ

Διὰ τὰ ἐν τῷ φύλλῳ τυπογραφικὰ λάθη παρακαλοῦνται νὰ φαινῶνται ἐπιεικεῖς οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, διορθοῦντες, διὰ τῆς εὐφύας αὐτῶν, ὅσα τυχὸν παραβλάπτουσι τὸ νόημα καὶ ἀσκοῦντες αὐτὴν σύναμα. Πολλάκις ἐν δύσκολον πρὸς διόρθωσιν τυπογραφικὸν λάθος ἀπαιτεῖ μαντικὴν δύναμιν ἀλλ' ὀξύνει τὴν διάνοιαν, καθὼς τὸ δύσλυτον αἰνίγμα καὶ αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν μαντεῶν τὸ ὀρθόν. Καθὼς εἶναι σήμερον φυλακισμένος ὁ **Ραμππαῆς** δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται αἱ διορθώσεις αὐτοῦ ἀλάνθαστοι. Τοῦ **Ῥόκκου** μάλιστα τὰ ἄρθρα τὴν παθαίνουν φοβερά, διὰ τὸ δυσανάγνωστον τῶν χειρογράφων αὐτοῦ καὶ δι' ὅσα παρεείρονται εἰς αὐτὰ λατινικά, ἰταλικά καὶ ἀρχαῖα ἑλληνικά.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ἐπ' ἄρθεσις** ποιημάτων ἐπαθεν ἐκλειψῆν μιᾶς συλλαβῆς ἐκ τοῦ δευτέρου στίχου. Λέγει σὲ **μῖνα ξεσπάζει**, ἐνῶ τὸ ὀρθόν εἶναι σ' **ἐμῖνανε ξεσπάζει**. Καὶ ὁ τρίτος στίχος εἶναι ἐσφαλμένος, λέγων **καὶν ἡμερη πουλάδα**, ἀντὶ **σὰν ἡμερη πουλάδα**.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΝΤΩΝ ΦΡΑΓΚΟΥ

(Ὅδὸς Αἰδίου, ἀπέναντι φωτογραφίου Μωραΐτου).

Εἰς τὸ ἀνωτέρω παντοπωλεῖον ἐκομισθῆ βούτυρον ἔκτακτον τοῦ Ἄγα τῆς φθιώτιδος. Καὶ ὁ τυρὸς, ὁ πωλούμενος, ὁ τουλουμισὸς μάλιστα εἶνε ἐκτάκτου ποιότητος δὲν προφθάνει νὰ πωλῆ ὁ φίλος κ. Φράγκος. Διὰ τὸ κρασί του δὲν λέγομε τίποτε, διότι θὰ διαμαρτυρηθῶνε οἱ μπεκρῆδες, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ φυλάττουν μυστικὸν αὐτὸ τὸ θεῖον ρετινάτο τοῦ κ. Φράγγου.

Ἐπρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς τοῦ φύλλου.

Ἡ πρὸς ὑμᾶς καθυστέρησις τοῦ φύλλου τῆς παρελθούσης Πέμπτης προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ὄλα τὰ τυπωθέντα φύλλα τοῦ **Ραμππαῆ** ἐγένοντο ἀνάρπαστα ἐνταῦθα.

Καύσεις.— Καθ' ὑψηλὸν ραμππαγαδικὸν διάταγμα παύονται οἱ ἐν Μαντούρα τῆς Αἰγύπτου κανονιέρηδες συνδρομητὰς ἡμῶν.

Ἐπρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐξαιμῆνους συνδρομητὰς. Ἐπίκειται καὶ ὑμῶν ἡ παύσις, ἀν δὲν φροντίσετε ν' ἀνανεώσητε τὴν σχεδὸν λήγουσαν πλέον συνδρομὴν σας.